

ფანტაზია

№ 1
(27)

6 იანვარი, 1997 წ.

ი/ს „ფანტაზიის“ ყოველკვირეული შვიდცნავით-გასართობი გავითი.

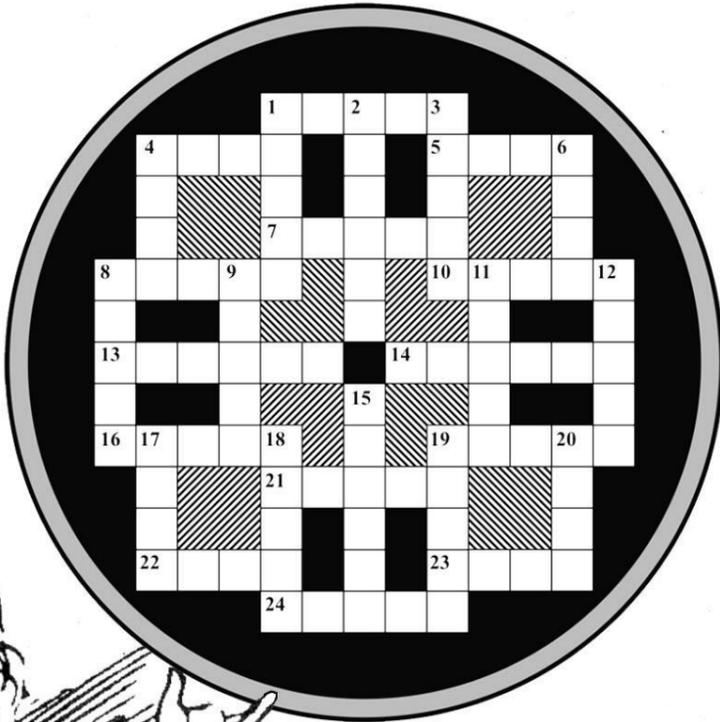
ფასი 50 თეთრი

«ბუდარია», ბრავო!!!

„ბუდარიას“ საახალწლო გამოშვებამ იმდენი გვაცინა, რომ თავს ვაღდებულად ვოვლით, მადლობა გადავუხადოთ ამ უნიჭიერეს ყმაწვილებს!!!

ასეთი ლაღი და ორიგინალური იუმორი არცერთ არხს; კომპანიას თუ სტუდიას არ გააჩნია...

«ბუდარია», ბრავო!!!

მალე გამოვა ალ. ელენდაშვილის მიერ თარგმნილი თმარ ხაიამის რობაიები, გირჩევთ შეიძინოთ.

ლიტერატურული კროსვორდი

*** თარგმულად:** 1. დონ კიხოტის მსახური. 4. ლერმონტოვის „ჩვენი დროის გმირის“ პერსონაჟი ქალი. 5. „სიბრძნე სიცრუისას“ პერსონაჟი. 7. ტომ სოიერის ლიტერატურული მამა. 8. ამერიკელთა სიმბოლიანი საკრავი. 10. აფხაზეთის მკვიდრი. 13. გულივერის ლიტერატურული მამა. 14. ნინოშვილის მოთხრობის მიხედვით გადაღებული ფილმი. 16. ქსოვილის კიდევ ერთი შემოვლებული ზოლი. 19. ტელეთოჯინა. 21. ცეცხლის და კერიის რომაული ღვთაება. 22. თურქეთში დარჩენილი ქართული ძეგლი. 23. ავტორი „ტარტარან ტარასკონელისა“. 24. აშშ-ს შტატი.

*** შვებულად:** 1. აკრობატული ილეთი. 2. აკაკი წერეთლის პოეტური ქმნილება. 3. რა გაურიტმა ზვიადმა სიტყვას „გეორგია“? 4. ერთ-ერთი ოპიზარი. 6. სინდისის სინონიმი სულხან-საბას ლექსიკონში. 8. ქალაქი ერაყში. 9. რა ჰქვია ჩოსერს, ინგლისელ მწერალს. 11. რა ჰქვია ედმონდ დანტესის მეგობარ აბატს? 12. გრიგოლ ხანძთელის თანამედროვე მეფე. 15. ნახუცრიშვილის პიესის, „ჭინჭრაქას“ პერსონაჟი. 17. ფრანგი მწერალი ჟან-ჟაკი... 18. ლანძღვის მოყვარული კაცი; 19. რა ჰქვია სკლიაროსს „თორნიკე ერისთავში“? 20. რა ჰქვია ნატუტარს პოლიკარპე კაკაბაძის პიესაში „ყვარყვარე თუთაბერი“?

გამოვიდა „ფანტაზიის“ ბიბლიოთეკის სერიით გამოცემული სუბერკროსვორდების მე-2 ბროშურა. შეიძინეთ (ააფად. შედავათიან ფახეშვი)!

- კროლოგი**
ვიწყებთ შესამე განყოფილებას, ფანტაზიიდან ფანტაზიამდე უბრალოდ კროსვორდი **2**
- პოლიგლოფი**
რა ყოფილა „პაპარაცი“?! რეპორტიორებს „გუხსენებ“ დედას! **3**
- პილიგრიმი**
„თეირანის მოფარე“ – არც ერთი იყო თურქი და არც მეორე სპარსელი... სამგზავრო კროსვორდი **4**
- ფლირტი**
„სამნი სიყვარულის ნაგში“ რომანი გაგრძელებებით კროსვორდი „გული“ **5**
- თავსაგები**
აღსადგენი კროსვორდი, ნუმერვორდი, ლოგიკური ამოცანები **6**
- კროსგაიგვარი**
ანბანთქება ნათესაობითი ბრუნვა მინი(კაიფ)ვორდი **7**
- კროსპიანატი**
160 სიტყვიანი კროსვორდი ანეკდოტის ოსტატები **8**

პ რ ო ლ ო ბ ი

...პირველად იყო სიტყვა

„სახეზე გაცხოვრებით გმყოფილობას, ვიწყებთ მესამე განყოფილობას!“

ანუ — (ქოლავ პირობა) ბილონაჟი ახალ წელს!

ახალი წლის დადგომა რაღაც მაგიური ზემოქმედებით ხასიათდება ყოველ ადამიანზე — ასე გვასწავლიდა საბჭოთა იდეოლოგია და, ალბათ, ეს იყო ერთადერთი „მოძღვრება“, რაც რიგით „საბჭოელს“, სჭერდა თუ არა, არ აღიზიანებდა მაინც... თუმცა რაღაც დროის საბჭოური იდეოლოგია, როცა ამ ცნების მექანიზმის, „კომუნისტობის“ ხსენებაზე (უკვე) ისეთი გრძობა ჩნდება, თითქმის ჩვენს თავს გადაგორებული ეს სიტყვა, რომელიმე ინვენიციის თუ არა, ბატონობის გადაყვანის დროინდელი მოვლენა იყო...

თუმცა ჩვენ სათქმელს გადაუხვევით, რადგან, მოგეხსენებათ, ნამეტნავი ფანტაზია (სამსახურობრივი ფუნქციონალიზმის გამო) მოსვენებას არ გვაძლევს... და იმას ვამბობდით, რომ ახალი წელი, მაგიური ზემოქმედების მოვლენაა თუნდაც პრესის მუშაკთათვის და, აი, რატომ:

ა) გაზეთის ნუმერაცია მორიგი „ერთიანი“ იწყება, რაც იმას ნიშნავს, რომ (თითქმის ახალი) „ორგანიზაცია“ იშუა და შობა რომ სჭობს „იმას“ („გვარს“ არ დავასახელებთ), ფაქტია!

ბ) ახალი წლიდან მიზეზი ჩნდება ახალი რუბრიკების შემოღებისა და ძველი (უნიკო თუ უხმის) თემატიკის მივიწყებისა და მივიწყება რომ გარდასახვის წინაპირობაა, ფაქტია!

გ) ძველი პრესისგან განსხვავებით, ჩვენს სასტუმროებში ჩვენ ვართ ღირებულებები“ (ხაჩიკიანის თანახმად) და გავხვს, სურვილისამებრ, თუნდ გავზრდით, თუნდ შევამკობთ, თუნდ სახელს შევუცვლით, თუნდ სხვაზე გადავფორმებთ და ა. შ.

ჰოდა, რაკილა ჩვენი „ფანტაზიის“ ღირებულებები ჩვენვე გახლავართ, გადავიწყობით და (მადლობა საბაზრო ეკონომიკას!) დავამტკიცებთ:

ა) გაზეთი „ფანტაზია“ გახლეს 8 გვერდიანი.

ბ) (შეძლებისდაგვარად) ჩამოშორდეს საკრისეოლო პრესის „ჭირთს“

გ) მკითხველებს მისცეს საშუალება არა „გვერდების თვალთვლებისა“, არამედ ამბების გაეცნობინებინას.

დ) (შეძლებისდაგვარად) წეროს (და ბეჭდოს) მხოლოდ ის მასალები, რაც „ფანტაზიის“ ავტორების ფანტაზიაში ჩაისახება.

ე) თითოეულ კრისეოლოს გააჩნდეს (რუბრიკიდან გამომდინარე) თავისი ფუნქციონალური დანიშნულება.

ვ) და ა. შ.

საკითხების ასე ჩამორაკრავება, იცოცხლეთ, კარგი რამ არის, (ადვილი და უტოპიური კიდევ), მაგრამ რა არის საჭირო იმისათვის, რომ ეს განხორციელდეს?!

„მკითხველი, მკითხველი და მკითხველი“

ჰოდა, მოდით, ენახოთ მკითხველი, რამ უნდა მოიხილოს მკითხველი?

მიველ, ენახე მკითხველი,

ნიჭიერებამ უნდა მოიხილოს მკითხველი!

... მერედა სადაა ეს ფარა?! (იგულისხმებ ნიჭიერება, რადგან ნორმალურ საზოგადოებაში ნიჭიერება ყოველთვის ფასდება „ფარით“)

... მერედა სადაა ეს ფარა?! (იგულისხმებ ნორმალური საზოგადოება, რადგან გონიერი ადამიანები ყოველთვის პატიოსანი გზებით ცდილობენ „ფარის“ შოვნას)

... მერედა სადაა ეს ფარა?! (კითხვით, კასპი ერთ ღიდ „ლღეში ძეგს“ (!))

სტოპ! (გადავარჩუნეთ ფორფიტა)

ჰოდა, იმას ვამბობდით:

პირობას ვაძლევთ, რომ უახლოეს ხანში (თქვენი მხარდაჭერის კვალობაზე) გაზეთი „ფანტაზია“

გახდება 16 გვერდიანი,

გახდება ყოველკვირეული,

გახდება ფერადი,

... ოცნების მსგავსად, არც ფანტაზიას მოუკლავს კაცი...)

და, რაც მთავარია:

გაზეთ „ფანტაზია“ და მის შემქმნელებს გააჩნიათ ერთი ოდინდელი და სასუვეარი სურვილი: რაც, სამწუხაროდ, რვა საუკუნის წინ სხვამ გამოთქვა ლექსად („სამწუხაროდ“ იმიტომ, რომ ჩვენ დავგასწრო):

„სკობს სახელისა მოხვევა ყოველსა მოსახვეველსა“.

... და იმისათვის, რომ კიდევ არ დავგასწროს, ვინმე სხვამ და ჩვენი სათქმელი მან არ თქვას, მოგახსენებთ (ლექსად!)

„რაც რამ ქვეყნად მხევა და გალია და ფთხაზია, რაც რამ აზრის შესაქმნელად მოქმედი ნათაზია, რაც რამ ოსი, ღლილი, ჭისტი, ძურძუკი და აფხაზია, ყველას უნდა მიმოვლოს (ყოფ „კროს“, ღღეს კი) „ფანტაზია“!

P.S.

ბოდიშს ვიხდით, თუ ამ „საპროლოგო“ წერილმა ვადამიანების მაგვარი გრძობა შეა თქვენმა... მუდმივი ორიგინალობისა გამო და ბოლოს:

(კალამი თავიხაი ვანაგრძობს წერას)

„ღმერთი იყო თქვენი მფარველი“.

ფანტაზიიდან ფანტაზიამდე

1 იანვარი, 1997 წელი

მორიგი „დემოკრატიული“

წელი (ტელევიზიისთვის შემდეგ) ქვემარტივად „დემოკრატიული“ სხარტულად დაიწყო:

— რით განსხვავდება კარგი მდივანი ქალისაგან?

— „კარგი მდივანი ქალი“ ამბობს — „დილა მშვიდობისა, შეფ“; — „დილიან კარგმა მდივანმა ქალმა“ კი უნდა თქვას — „უკვე დილაა, შეფ“!

ჰოდა, ჩვენც ამას ვამბობთ: უკვე დროა (დილაა), ბატონებო, ადამიანური ცხოვრება დაიწყო!

2 იანვარი, (ისევ) 1997 წელი

... აკი მოგახსენებთ, ტელევიზორთან ვათიეთ-მეთქი ლამედა, ჩვენი აზრით, ძალზედ

3 იანვარი, (კვლავაც) 1997 წელი.

კოლმეურნეობის მოედანზე...

(პუბლიცისტური პაუზა) არ ვიცით თუ არ გვხსენია და ამიტომაც ვსვამთ კითხვას: რატომ არ შეეცვალა სახელი „კოლმეურნეობის მოედანზე“? ჩემი თვლით ვიხილე, ერთი მალაზიის ფირნიშზე ეწერა (და ისევ წერია): „მზიარული ფასები“

... თუ არ გჯერათ, გაიარეთ და ნახეთ!

4 იანვარი, (და მაინც) 1997 წელი

ვაუა-ფშაველას პროსპექტზე მივდივართ, უცებ ასეთი რეპლიკა ისმის:

ლამაზი და ამასთანავე ნოსტალგიური საახალწლო პროგრამა (სხვები იტყვიან „შოუ“) ვიხილეთ რუსეთის ტელევიზიით, ჩვენს, ქართულ ტელევიზიაში კი (მგონი) ბატონ ალ. ქინჭარაულს ასეთი ანეკდოტით უცინებია საახალწლო ღამის მეხრეებში:

ინსპექტორმა (ნაკითხე — საგზაო პოლიციელმა) მანქანა გააჩერა და შემონებდა დაუნყო მძღოლსაც, საბუთებსაც, საბურავებსაც, საბარგულსაც, სალონსაც, ძრავასაც, საქარე მინასაც და, ვერაფერში ნუნდი და უკანონობა რომ ვერ აღმოაჩინა, მძღოლს უთხრა:

— მაგნიტოფონი გაქვს?

— მაქვს!

— მიდი ერთი, შალახო დაუპირი, მე ვიცეკვებ და „შაბაშს“ მაინც მომცემო...

5 იანვარი, (ბრძილდება) 1997 წელი

კვირა დღეს თავს უფლება მივეცი და ადრე ნაყიდ-ნაუკითხავი გაზეთები გადავთვალე (ლაპარაკია რუსულ პრესაზე).

პირველივე გადაფურცვლაზე ვკითხულობთ გაოცებულ სათაურს:

„მესამე სართულზე ფეხით?! — საფრანგეთში“

6 იანვარი, (ღიას, ბატონო) 1997 წელი

ჩვენი გაზეთის დამატების, (ძალად) გაზეთის „საპოვნელას“ პირველი ნომერი „მივუშვით ნებაზე“ (ე.ი. „მადლიერი მკითხველების გულგებამდე მივიტანეთ“) და სახალში რომ ვბრუნდებით, მეტროპოლიტენის გადაჭედულ ვაგონში „რობილი“ მეტყველება შემოგვესმა:

— თუ იცი, რა დამემართა დღეს? — ??

— ვაგონში სადგურებს არ აცხადებდნენ და „ისნის“ ნაცვლად „ვარკეთილში“ ჩამოვდით...

— მერე?!

— მერე ისევე იმ უდიტრო ვაგონში მოვხვდი და „ახმეტელის თეატრამდე“ ველოდი „ისანის“ გამოცხადებას...

— აუჰ, შე საცოდაო?!

გაზეთი „ფანტაზია“ გიკითხავათ:

რა არის ეს უმსგავსოება? — რატომ არ დადინა „დეტორები“ სამსახურში?!

7 იანვარი, (ნამდვილად) 1997 წელი

გილოცავთ ჩვენს, ნამდვილ, მართლმადიდებელურ შობას!

... ნავედით კომპიუტერულ ცენტრში თქვენს ხელთ არსებული პირველი ნომერი „ფანტაზიის“ ასანყობად...

(ჯანდაბას, ლეკებისა არ იყოს, ფრანგების თავიცი!)

... სადღაც კუნჭულში ვინმე

ნ. კ. კრასნოდარის მხარიდან ეკითხება გავხვს:

„ჩემს 17 წლის ქალიშვილს ჩვევად ექცა, რომ გვიანობამდე თვის ზვინში იგორაოს მეზობლის ბიჭთან ერთად. რა ვქნა?“

გაზეთის პასუხი:

„ნუ ნაღვლობთ, თქვენს თივას არაფერი დაუშავდება!“

8 იანვარი, (და მაინც) 1997 წელი

ვაუა-ფშაველას პროსპექტზე მივდივართ, უცებ ასეთი რეპლიკა ისმის:

ლამაზი და ამასთანავე ნოსტალგიური საახალწლო პროგრამა (სხვები იტყვიან „შოუ“) ვიხილეთ რუსეთის ტელევიზიით, ჩვენს, ქართულ ტელევიზიაში კი (მგონი) ბატონ ალ. ქინჭარაულს ასეთი ანეკდოტით უცინებია საახალწლო ღამის მეხრეებში:

ინსპექტორმა (ნაკითხე — საგზაო პოლიციელმა) მანქანა გააჩერა და შემონებდა დაუნყო მძღოლსაც, საბუთებსაც, საბურავებსაც, საბარგულსაც, სალონსაც, ძრავასაც, საქარე მინასაც და, ვერაფერში ნუნდი და უკანონობა რომ ვერ აღმოაჩინა, მძღოლს უთხრა:

— მაგნიტოფონი გაქვს?

— მაქვს!

— მიდი ერთი, შალახო დაუპირი, მე ვიცეკვებ და „შაბაშს“ მაინც მომცემო...

9 იანვარი, (ბრძილდება) 1997 წელი

კვირა დღეს თავს უფლება მივეცი და ადრე ნაყიდ-ნაუკითხავი გაზეთები გადავთვალე (ლაპარაკია რუსულ პრესაზე).

პირველივე გადაფურცვლაზე ვკითხულობთ გაოცებულ სათაურს:

„მესამე სართულზე ფეხით?! — საფრანგეთში“

10 იანვარი, (ღიას, ბატონო) 1997 წელი

ჩვენი გაზეთის დამატების, (ძალად) გაზეთის „საპოვნელას“ პირველი ნომერი „მივუშვით ნებაზე“ (ე.ი. „მადლიერი მკითხველების გულგებამდე მივიტანეთ“) და სახალში რომ ვბრუნდებით, მეტროპოლიტენის გადაჭედულ ვაგონში „რობილი“ მეტყველება შემოგვესმა:

— თუ იცი, რა დამემართა დღეს? — ??

— ვაგონში სადგურებს არ აცხადებდნენ და „ისნის“ ნაცვლად „ვარკეთილში“ ჩამოვდით...

— მერე?!

— მერე ისევე იმ უდიტრო ვაგონში მოვხვდი და „ახმეტელის თეატრამდე“ ველოდი „ისანის“ გამოცხადებას...

— აუჰ, შე საცოდაო?!

გაზეთი „ფანტაზია“ გიკითხავათ:

რა არის ეს უმსგავსოება? — რატომ არ დადინა „დეტორები“ სამსახურში?!

11 იანვარი, (ნამდვილად) 1997 წელი

გილოცავთ ჩვენს, ნამდვილ, მართლმადიდებელურ შობას!

... ნავედით კომპიუტერულ ცენტრში თქვენს ხელთ არსებული პირველი ნომერი „ფანტაზიის“ ასანყობად...

გამამხნეველი რეკლიკა

გაზეთ „ფანტაზიის“ ერთ-ერთი ავტორი (თქვენთვის ეს სულერთია, თუ რომელი) „ცაცია“ გახლავთ, რაც მას ხშირად დისკომფორტს უქმნის „მემარჯვენედ“ ჩამოყალიბებულ საზოგადოებაში. ამიტომაც ძალზედ გაგვიხარდა, როცა ერთ ბეჭდვით ორგანოში ნაგავყდით მსოფლიოს გენიალური „ცაცების“ სია.

- აი, ვინ წერდა თურმე მარცხენა ხელით: ლეონარდო და ვინჩი მიქელანჯელო პიკასო ჩარლი ჩაპლინი ალბერტ აინშტაინი მოცარტი ბეთოვენი აბრაამ ლინკოლნი სერგეი ეიზენშტეინი მერილინ მონრო. ისე, ცაცია რომ თქვას, რა მნიშვნელობა აქვს ვინმესთვის — სიტყვა მარცხენა ხელით დაიწერება თუ მარჯვენათი? — მთავარია, ეს სიტყვა გონიერების ნაყოფი იყოს ასე რომ:

როგორც ვინა, ისე წერე, იყოს თუნდაც „ცაცია“, როგორც ხედავ „ცაცების“ ყველა კარგი კაცია!

კრისეოლო (ჯიშო) სახელი: უბრალოდ კრისეოლო. კრისეოლო (ჯიშო) სახელი: უბრალოდ კრისეოლო. კრისეოლო (ჯიშო) სახელი: უბრალოდ კრისეოლო.

* თარაზულად: 3. რუკის (და მისთანა) მისამარბელი საშუალება

კვლეზე (და მისთანაზე) 5. ტაქტის შემცირებე ვერაპაში. 7. კონსტანტინე მესაქიძის როლის შემსრულებელთან კვლეზე „ახლოს მდგომი“ ცხოველი. 8. კახეთის სარკინიგზო „ცენტრი“. 9. იტალიელი კინოკომიკოსი, ალბერტო... 10. კონსტანტინე გამსახურდიას მიერ გადაკეთებულ-შეიხზული ქალის სახელი. 12. ნიმუში ზომა-წონის ერთეულებიათვის. 14. საგაზეთო (მულ-მივი) „სათაური“. 16. (კაიფორდის პრინციპით) რეჟისორ ლორთქიფანიძის „მიღწევა“. 20. შავიზღვისპირა კურორტი თურქეთში. 21. ორმოცი წლის იუბილარი ყოველი ჩვენთაგანის ოჯახში. 22. რა გვარია კონსტანცა, ღარტანიანის სატფო? 25. კომპოზიტორის ქმნილებათა რიგითი ნომერი. 28. უსინათლო (ძველ) ბერძენის პოემა. 31. (კიდევ ერთი) პოემა უსინათლო (ძველ) ბერძენისა. 33. ურალში მდებარე რესპუბლიკის დედაქალაქი. 35. გადასატანი რაღოსადგური. 37. ყელის დასაცავი. 38. მულტიმედიალური ქალის დასარტყმელი ინსტრუმენტი. 39. ბებერი მუხა. 40. ქალაქი შოტლანდიაში. 41. ამა, თუ იმ ენის სპეციალისტი.

* შვეულად: 1. კარლო გოცის

ზღაპრისეული პრინცესა. 2. ცენტრ. ამერიკის სახელმწიფო. 3. მეფეზის დამხმარე არსება. 4. ჩიკოსკის ოპერა. 6. ქართლის ერისთავი VIII საუკუნეში. 9. ფრანგი მწერალი, ფან-პოლ... 1964 წელს უარი თქვა ნობელის პრემიაზე. 11. დროებითი მეფე ან მმართველი. 12. ღვთისმსახურებისათვის განკუთვნილი შენობა. 13. აშშ-ს შტატი (საკრის-ვორდო) აგებულების გამო ხშირად გვიხდება გამოყენება). 15. როგორია კომერციული დანიშნულების მხატვრული ქმნილება? 17. დიდი მოურავის სოფელი. 18. (ქალბატონი) ხაფა, ქართული მსახიობი. 19. ბრაჰმინიზმის და ინდუიზმის უმთავრესი ღვთაება. 23. „სამკრდე“ ჯილდოები (მრ. რ.) 24. შექმნილი „დოკო“ (ისე მაგათ რა ვუთხრას). 26. იტალიური მიდრეკილების საზ. კვების ობიექტი. 27. ერთ წლამდე ბავშვის მთავარი შესასწავლი „დისკოპლინა“. 29. ზედა, დათბილული სამოსი. 30. არზაყან ზეამბიას ცხენი „მოთარის მოტაცებლან“. 32. პირველქმნილი ორგანიზაცია. 34. ფრანგი მწერალი, ანატოლ... 1921 წ. მიენიქა ნობელის პრემია. 36. მღრღნელი, რომელსაც ხშირად ბორბალში სკამენ, სპეციალისტი.

„პოლიგლოფი“, მოგეხსენებათ, მრავალი ენის ცოდნას (ან მცოდნეს) გულისხმობს... ენების ცოდნა კი თავისთავად ზეპირ თუ წერილობით თარგმანთანაა დაკავშირებული... და, აი, ამიტომაც ვთარგმნებ რუსული ენიდან ეს ლექსი, რომელიც საკმაოდ პრობლემატურ საკითხს ეხება, თუმცა გაზ. „ფანტაზია“ და მთარგმნელი მხოლოდ თარგმანის სიზუსტეზე აგებენ პასუხს და სრულიად არ სურთ, რომ ლექსში ნახსენებ რეპორტიორთა ქართულმა „კოლეგებმა“ პირად შეურაცხყოფად აღიქვან ლანძღვით გაჯერებული ეს „შედეგრი“.

მაშ, გთხოვთ, თარგმანი შეადართთ ორიგინალს... ჩვენი მიზანი მხოლოდ ეს არის.

(... და უკვე ისმის რეპლიკები — ლერმონტოვი გეთარგმნა, შე კაი ცაცო, არ ჯობდაო?!)

... ლერმონტოვი იხილეთ მე-5 გვერდზე!

КОМУ БЫ Я
ОТРЕЗАЛ РУКИ

СТРАШИЛКИ

Читаю хронику в газете:
"Маньяк прокрался в детский сад.
Муж утопил жену в клозете.
Отец ребенка трахнул в зад.
Прогнивший труп нашли в помойке.
Труп без ушей нашли в лесу.
Вампир замечен был на стройке.
Крыс запекают в колбасу.
Старуха съехала с перепоею.
Студент повесился с тоски.
Садист стамескою тупою
Оттятил женщине соски".
И пробегая мутным взором
Печальный ряд смертей и драк,
Я мыслил: с этим репортером
Я разобрался бы не так.
Чтоб он не смел чужие муки
С усмешкой кислой смаковать,
Ему бы я отрезал руки
И сунул в зад, едрена мать.
Ему бы я отрезал уши
Пускай он ходит без ушей,
Не смея в предь калечить души
Позорной хроникой своей;
Тогда безрукий и безухий
И присмиривший как мертвец,
Поток порнухи и чернухи
Он остановит наконец.

МИХАИЛ УДИЩЕВ
"Собеседник"

ვის უნდა მოვჭრა
ორივე ხელი

საშინელებები

გავლი გაზეთს და კითხულობ დილით:
„მანიაკი შეხედნენ ბავშვთა ბაგაში.
მამამ სექს-უინი დაიხტო შვილით.
ქარმა ჩახარო ცოლი ნაგავში.
გამით აკოლდა დღეს ზღვის ნაპირი.
ფურმოქრილ გეამზე ეყარა ნახევრი.
მშენებლობაზე ნახეს გამპირი.
ვირთის ხორცისგან მზადდება ძეხვი.
სტუდენტი მოკვდა ზედმეტი ფიქრით.
ღვინომ გაგუდა ვილაც ბებიამ.
გოგონას მკერდის ქრითა და ჩიჩქნით
ერთ საღისეს ღამე უთენებია".
და რომ ვეცნობი ამ ხოცვაჟღერტას,
და რომ ვაყოლებ სტრუქონებს თვალებს,
რეპორტიორებს „ვუსხენებ“ დედას.
და სულ ასეთი აზრი მაწვავს:
ვინც არის ამგვარ ამბავთა მოხვედრი,
ვინც ეს დაწერა, ან დაწერს ასე,
მინდა, მოეკრა ორივე ხელი
და უკანაში შეეტენო მასვე.
მინდა, მოეკრა ორივე ყური,
მინდა, რომ საღმე განზე იაროს,
რომ მან თავისი ბოღმა და შური
ველარასოდეს გაგვიზიაროს.
რომ მას, უხელოს, რომ მას, უყუროს,
პორნომანიის თითონა ეკმაროს,
რომ ამ სიბილწეს თვად უყუროს,
გაზეთს კი ახლოს არ გაეცაროს.
თარგმანი ალ. ელმრავაშვილმა

თ უ რ მ ე . . .

უკანასკნელ ხანს რუსულ თუ უცხოურ პრესაში ხშირად მოიხსენიება სიტყვა „პაპარაცი“, რაც, პუბლიკაციების შინაარსიდან გამომდინარე, ცნობილ პიროვნებათა ინტიმურ ყოფაზე მონადირე ფოტოგრაფების სინონიმად გამოიყენება. მართალი გითხრათ, არსად გვიძებნია ამ სიტყვის წარმომავლობითი ფესვები, ინტერესით კი ყოველთვის ვიყავით განმსჭვალულნი ამ ცნების მიმართ. ... და, აი, თურმე: „1959 წელს, რომში, ფელინის

წლებში აშშ-ში რატომღაც ძალზედ გახშირდა საფოსტო უწყებებში მკვლელობები, რაც ამ უწყების თანამშრომელთა შორის არსებული უთანხმოებით არის გამოწვეული. ... ამერიკელთა შორის გაჩნდა კიდევ ერთი ახალი გამოთქმა, რაც დაახლოებით ასე უღერს: „ტახტის თავუნი“, რაც სახლში გამოკეტილი, არაკომუნიკაბელური ადამიანის სინონიმი გახლავთ. ინგლისურ ენაში ცნობილია იდიომა — „ტახტის კარტოფილი“ — და სწორედ ამის

ფილმის, „ტკბილი ცხოვრების“ გადაღება რომ მიმდინარეობდა, „საკბილოს“ მძებარი მოტოციკლისტები მსახიობ ანიტა ეკბორგის გარშემო ტრიალებდნენ და, როგორც ავტომატის ჯერი, ისე აბრმავებდნენ ფოტოგანათებებით მსახიობს სასტუმროდან თუ ღამის კლუბიდან გამოსვლისას. ამ ფოტოგრაფებს ფელინი ზიზღითა და დაცინვით „პაპარაცი“ ეძახდა, რაც მისი (ფელინის) ნეაპოლელი თანაკლასელის, ვინმე პაპარაციის გვარი გახლავთ. ეს პაპარაცი კი თურმე საოცრად თავხედი და თამამი პიროვნება ყოფილა... (სპიდი-ინფო, № 1, 1997)

ანალოგიურად შეიქმნა „ტახტის თავუნიაც“, რაც, ლინგვისტების აზრით, კომპიუტერის „თავუნი-ასთან“ („მაუსთან“) არის დაკავშირებული.

... თუ ამერიკელ მამაკაცს ცოლის მიმართ ფიზიკური შეურაცხყოფის გამოვლინება სჩვევია, იგი ცოლს კი არ სცემს, არამედ „ო-ჯეის“ უკეთებს...

და, აი, რატომ: უკანასკნელ ხანს მთელი ამერიკა სულმოუთქმელად ადევნებდა თვალს სპორტსმენის და კინოს-სახიობის ო ჯეი სამპსონის სასამართლო პროცესს, რომელიც იხილავდა მეუღლის მკვლელობაში ეჭვმიტანილი ო ჯეის საქმეს...

აი, ბატონო, თურმე როგორაა შესაძლებელი ერთმა (ფანტაზიორმა) გენიოსმა (ფელინიმ), ვინმე არარაობის გვარი განზოგადოებულ, მსოფლიო მასშტაბის ცნებად აქციოს.

ახალი ცნებები ამერიკულ ინგლისურში

... თუ ადამიანს ნერვებმა უმტყუნეს და თავის კოლეგებს ყვირილი დაუნყო, ასეთ მყვირალას თანამშრომლები ახლა „ფოსტაში ნასულს“ ეძახიან... რატომ? იმიტომ, რომ უკანასკნელ

... ხშირად ახალ სიტყვებს რომელიმე პოლიტიკური მოღვაწის იმპოზანტური აზროვნება წარმოშობს ხოლმე; ასე მაგალითად: აშშ-ს კონგრესის სპიკერის ნიუტ გინგრიჩის არაორდინალურმა შეხედულებებმა განაპირობეს „ნეიტრონის“ ნაცვლად „ნიუტრონის“ ბოძის „არსებობა“.

... ჩიკაგოში ჩატარებულ სპეციალურ კონფერენციაზე ითქვა, რომ ამერიკულ ინგლისურში ყოველწლიურად 10-20 ათასი ნეოლოგიზმი იქმნება, რომელთაგან 100 ან 200 თუ რჩება საბოლოოდ ყოფაცხოვრებაში „სახმარად“.

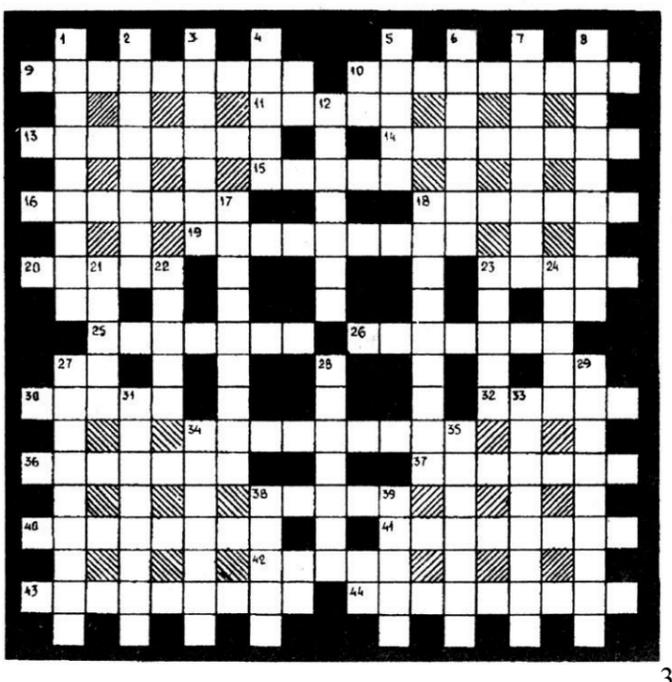
უცხოური
ანბნობა

არაბი თავის ქალიშვილთან ერთად, აქლემზე ამხედრებული, უდაბნოში გზას დასდგომია. უცებ მათ ყაჩაღები დაესხნენ თავს. — სად დავმალეთ ოქროსი და ვაჭარი, ჩემო გოგონა? — მაგიკო, მე მათ დავმალავ იქ, სადაც შეუძლია დამალოს მხოლოდ ქალმა. ყაჩაღები მოვარდნენ, განხრიკეს მამა-შვილი, წაართვეს აქლემი და გაქუსლეს. — მაგიკო, რატომ მოინწყინე ყაჩაღებმა ხომ ვერ იპოვეს ჩვენი ოქრო და ფული? — ეჰ, ჩემო გოგონა... დედაშენი ჩვენთან ერთად რომ ყოფილიყო, ჩვენ აქლემის დამალვასაც შევძლებდით.

Аджансандали

В грузинской прессе такого рода кроссворды называют "твинхвретвордами", а мы его зовем несколько иначе, - "Аджансандали"... вот так вот! ... восстановите первоначальный облик этих слов... Гэнацвалэ!

- СЛЕВА НАПРАВО: 9. Негринага. 10. Сиксистан. 11. Диспа. 13. Оринтигр. 14. Короваго. 15. Ворду. 16. Верснак. 18. Натиеги. 19. Горелияла. 20. Магдо. 23. Куска. 25. Оририта. 26. Тресван. 30. Охмах. 32. Ветто. 34. Ябласмеса. 36. Стирпро. 37. Кироций. 38. Натас. 40. Ципуната. 41. Дарконко. 42. Турта. 43. Ягнинилопи. 44. Сорсепция.
- СВЕРХУ ВНИЗ: 1. Торпекроп. 2. Геймгриб. 3. Сорнато. 4. Нанда. 5. Вдови. 6. Форията. 7. Князвокс. 8. Кесдикато. 12. Герепий. 17. Пильснати. 18. Муртивецо. 21. Хорго. 22. Араго. 23. Датос. 24. Вутас. 27. Суомокров. 28. Нимсера. 29. Яцимадети. 31. Армингар. 35. Чинация. 34. Яицадис. 33. Строцкит. 38. Тасри. 39. Руака.

პილიგრიმი

...შეძლებ იყო გზა

„თქირანის მთხარე“

რა არის «პილიგრიმი»?

გასულ ნომერში აღვნიშნეთ, რომ ჩვენ თბილისში გამოშვებული გაზეთი „პილიგრიმი“ რედაქტორი გახლდით, შოდა, ჩვენი მთავარი პრობლემა ის გახლდათ, რომ ქართული სინამდვილის (სამწახაროდ!) 80-90-მა პროცენტმა არ იცოდა, თუ რას ნიშნავს „პილიგრიმი“, განვმარტავთ: ეს გახლავთ იტალიური „პელერინო“ (ინგლ. „ფილგრიმ“) და ნიშნავს მოხეტიალეს, მოგზაურს, მომლოცველს... ჩვენ კი, გვახსოვს, ხან „პოლიგრამს“ გვინოდებდნენ, ხან „პილიგრამს“, ხან „პოლიგრამს“... ერთხელ ადრინდელი უზენაესი საბჭოს (თუ პარლამენტის) საშვის მიღებისას ფრიად პოლიტიზირებულმა „ოსობამ“ გვკითხა — „პოლიგრიმი რა არისო?“ „რა არის და... პოლიტიკური ნილაბია (გრიმი)-მეთქი!“ — ვუპასუხეთ, „შოო... მაშ, საში გეკუთვნით, რახან პოლიტიკური გაზეთიაო!“

...ამ რუბრიკით ჩვენ გვსურს სამოგზაურო ხასიათის წერილები გამოვქვეყნოთ...

აღმოსავლეთის ქვეყნებში რატომღაც მთვარის „კულტია“ დამკვიდრებული? მთვარე სინაზის, სინარნარის, სიმშვიდისა და ნებინების მქონე „პერსონაჟია“. არაბულ-სპარსულ-თურქულ აზროვნებაში — და ეს არცაა გასაკვირი: აბა, მზეს ხომ არ დაუწყებდნენ ტრფიალს მისი თაკარა სხივებისაგან განამებული აღმოსავლელი?

მთვარე შევბაა!... იდუმალეა და ფიქრცაა მთვარე! თეირანში კი იმ დღეებში საადისა და ჰაფეზის ხოტბაშესხმული მთვარე ეკიდა ვარსკვლავიერ ცაზე და ჩემგანაც ლექსს ითხოვდა, მაგრამ... ახლა ერთი ამბავი მინდა მოგიხროთ, რასაც სასტუმრო „მინას“ ვესტაბილში შევესწარი, და პატარა ფილოსოფიურ-პუბლიცისტური ჩანახატიც დაუერთო ზედ.

მთვარე და ლექსები კი სხვა დროისთვის შემოვინახოთ, ან ეგებ წერილის დასასრულისათვის მოვიმარაგოთ და, თუ გუნება-განწყობილება შემოგვრჩა, ჩამოვარაკრავოთ კიდევაც...

ნიზამი განჯელმა ლეილისა და მაჯუნუნის სეფდიანი ამბავი გვიამბო; თავადაც იტირა და კინალამ ჩვენც აგვატირა.

უილიამ შექსპირმა რომეოსა და ჯულიეტას თავზარდამცემი სიცოცხლითა და სიკვდილით გული გვატკინა...

მაგრამ არ არსებობს ჩემთვის იმ სევდაზე უმეტესი სევდიანობა, რასაც კონდრატიე თათარაშვილის (უიარაღის) „მამლუქის“ გახსენებისას განვიცდი ხოლმე და ეს ერთი ფრაზის თითქმის მაგიური ზემოქმედების გამოისობით ხდება; ანუ:

... არც ერთი იყო ვენეციელი და არც მეორე — ეგვიპტელი... ორივე ბედკრული საქართველოს შვილები იყვნენ! —

ყრუ, მაგრამ შემზარავი ტყვილია ეს!

... სასტუმრო „მინა“ კი თეირანის ცენტრშია, ყოფილი რუხველტის ქუჩაზე. ეს მყუდრო, კოხტა სასტუმრო იყო, ალბათ, ოდესღაც, ახლა კი ამიერ თუ იმიერ კავკასიელთა ქარვასლადაა ქცეული. ვილას არ ნახავთ აქ? — სომეხი და აზერბაიჯანელი გვერდგვერდ ჩხიბავენ „ტავარს“, ქართველი „პიზნესმენები“ ოსებთან და ჩეჩნებთან ერთად. „ლაღუ-ზარის“ ეკონომიკურ პოტენციალს იხილავენ, ბოხობიანი დაღესტნელები — „ბრატ-იშკაო“ — მოსახიან ქურთებს და ყოველივე ამას შაჰ-აბასის თვალბიანი სასტუმროს მებატრონე გადმოჰყურებს აივნისაგან...

ერთ საღამოს ფოიეში ვიჯექი და რომელიღაც თბილისური ტურისტული ფირმის პრეზიდენტს ვესაუბრებოდი: ისინი თურქეთის შემოვლით ჩამოსულიყვნენ ირანში „ართინ-

ექსპრესის“ ავტობუსით, და, ბუნებრივია, მძღოლიც თურქი ჰყავდათ — სეფერ იალჩი!

... შო, ისიც დამაინყდა მეთქვა, რომ სასტუმროს წინ, შინ თუ გარეთ, ხშირად შეხვედებოდით ფერეიდნელ (ან უკვე თეირანელ) ქართველებსაც...

საშობოტურო საუბარი რომ დავასრულე, ჩემს ახლადგაცნობილ ფერეიდნელ ქართველს, არსენა გოგიჩაშვილს (იგივე პასან ქარიშხ) მივესალმე და ახლა იგი მოვიწვიე სამასლაათოდ... არსენა ოციოდე წლის ბიჭია, ქართულს გაჭირვებით ეუფლება, მაგრამ ამ გაჭირვებას მშობლიური ენის შესწავლის სითბო და სიამაყე უქარწყლებს! არსენამ ასეთი კუროიზი მიაბო:

„ქართველები პირველად რო ჩამოიდნენ, ერთი დედაკაცი თეპრან ბაზარში ჩავიყვანე... გზაში იმ ქალს ვთქი — სახლი ძროხა გყავთ და „ჰოვო“ ფასობი მამცა, ძალი გყავთო და „ჰოვო-შვილო“, ცხორი-მეთქი? — და აქაც „ჰოვო“ თაბასოში (ლიმილი — ავტ) მიქნა; მერე ქართული კარქათ რო არ ვიცოდი — ბოზი არი-მეთქი თქვენი სახლი — ვუთხარი და ი დედაკაცმა თავი ჩანთა ჩამარტყა...“

არსენამ ამბის დასრულება სცადა, მაგრამ მიხვდა, რომ აღარ იყო საჭირო, რადგან მე კუროიზის „მარლი“ გავიგე და გულიანად ვიცინოდი... საქმე იმაშია, რომ არსენას სურდა იმ დედაკაცისთვის ეკითხა — თხა თუ არისო თქვენს სახლში და სიტყვა „ბოზი“ ამიტომაც იხმარა... („ბოზი“ სწორედ თხას ჰქვა სპარსულად). ამ ამბავს იქვე მჯდომი ართინელი თურქი სეფერ იალჩიც ისმენდა და მანაც გადაიხარხარა (!)

რალა ბეერი გავაგრძელო და ჩვენს საუბარს ის თურქიც შემოუერთდა, რადგან იგი სულხან გოგიტიე აღმოჩნდა! ბეერი რამ მინახავს ცხოვრებაში, მრავალ სენტემენტალურ სცენას შევსწრებოვარ, მაგრამ მსგავსი რამ არასოდეს განვიცდია:

პასან ქარიში და სეფერ იალჩი ქართულ ენაზე გამოელაპარაკნენ ერთმანეთს... ცდილობდნენ და ახერხებდნენ, რომ თურქული და სპარსული სიტყვების გარეშე ვთქვათ თავისი სათქმელი და მე არსად მსმენია ამაზე კარგი და ანკარა ქართული!

პაუზა (ისევ „მამლუქი“ გავისხენოთ!).

... ამ მცირე პაუზის შემდეგ ორიოდე სიტყვა მინდა ვთქვა იმ სამყაროს შესახებ, რასაც დღეს ახლო აღმოსავლეთი ჰქვია, ოდესღაც კი „სათათრეთი“ ერქვა:

... ჩემი ბავშვობა ერთხელ, ქეთევან დედოფლის შემზარავი ნამების გაგების შემდეგ, საშინელი სიძულვილით ალივ-სო იმ „სათათრეთის“ მიმართ: ჯალალედინებმა და თემურ-ლენგებმა ხომ ჩემი პიროვნებად ჩამოყალიბების პროცესში მთლად ამთვალუნებინეს მუს-

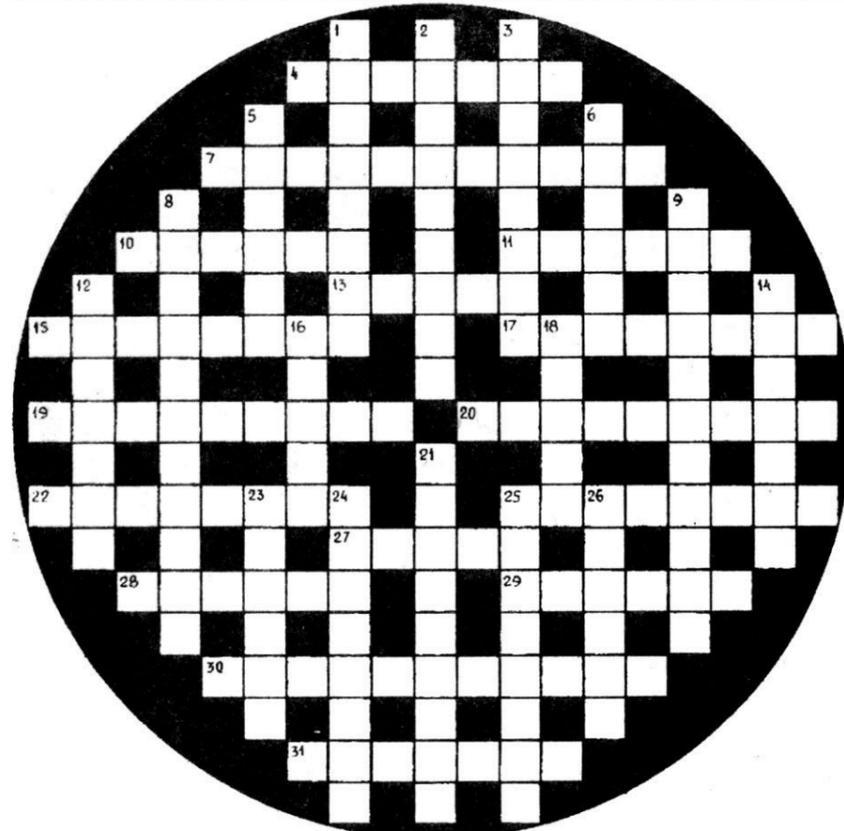
ლიმანური სამყარო. ლიტერატურა, კინო თუ თეატრი გააფთრებულ პროპაგანდას ენოდა საიმისოდ, რომ მე-20 საუკუნის ქართველებს არ დაევიწყებინათ ის მტარვალი და სისხლიმსხმელი მურვან ყრუ თუ ალა-მაჰმად ხანი... მე ყოველთვის ვეთანხმებოდი და ვეთანხმები ჩვენი ისტორიის ამგვარ წარმოჩენას, მაგრამ დღესდღეობით ერთი ეჭვი გამიჩნდა და, რა ვქნა, უნდა მოვახსენოთ:

ვის სჭირდებოდა ასეთი მძაფრი და აქტიური ანტიაღმოსავლური კრიტიკა მე-20 საუკუნის მეორე ნახევარში? ყველა სივარებაზე ხომ დიდი ხნის მოშუშებული იყო და საზღვრებიც მაგრად იყო ჩაკეტილი იქით?! მაშ, ვის რისი ეშინოდა? სპეციალური ლიტერატურის გარდა, რატომ არ იყო რომელიმე სახელმძღვანელოში ნათქვამი, რომ, ნგრევისა და გაპარტახების გარდა, აღმოსავლეთიდან მრავალი აუცილებელი სიკეთეც მოდიოდა?! (და ჩვენ ამ უზარმაზარი და უგანათლეს ბუღეის სამყაროს ინტელექტუალური პოტენციალის გარეშე სათქმელის თქმა და საქმნელის ქნა გაგვიჭირდებოდა).

პასუხი ერთადერთია: მტრული აღმოსავლეთის ხატს (ცარიუსულ-კომუნისტური რუსეთი და მისი იდეოლოგია) ქმნიდა ერთი მარტივი მიზეზის გამო: ჩვენ მარად და ყველგან რუსეთის მადევარი უნდა ვყოფილიყავით და არასოდეს გავგეხსენებინა ახლო მეზობლები!

... თუმცა ეს ვრცელი საუბარის თემაა და, ჩემი აზრით, ერთმნიშვნელოვანი შეხედულება არასოდეს შეიქმნება ამ საკითხთან დაკავშირებით ქართველთა შორის...

თითქმის მთელი რუსეთი მოვლილი მაქვს და იქ მთვარე არასოდეს მინახავს... საქართველოში ამ მნათობის საჭერტად არ მცალია... თეირანში კი ყოველდღე მას ვუმზერდი და, ღმერთმა იცის, ვისზე და რაზე ვფიქრობდი?! დარწმუნებული კი ვარ, ქვეცნობიერად ომარ ხაიანის რობაი მახსენდებოდა: რადგან სამყაროს ვერ შევიცნობთ მხოლოდ ფიქრებით, რადგანაც ვინ ვით... სანთლებივით რადგან მიგქრებით, მთვარის ამოსვლით დღეს ვიხაროთ, რადგან ეს მთვარე მუდამ იქნება, ჩვენ კი განა მუდამ ვიქნებით?!

სამგზაგრო პროსპორდი

...დასაშვებია თვითმფრინავში, მატარებელში, ავტობუსში, ან სულაც მატროპოლიტანში შეხსება...
... იმობილურად გატარება!
... მეტი შანტაჟია „შანტაჟისთან“ ერთად!

* **თარაზულად:** 4. თოვლის ერთული თოვლადქცევამდე; 7. ქართველი მსახიობი, ბადრი... 10. იგივეა, რაც „შთაგონება“ ესპანელთათვის... (გაისხენეთ გარსია ლორკა); 11. რომელი ქვეყნის დედაქალაქია ნიამე? 13. იგივეა, რაც ქვეშაგები, არსებობს გასაბერეც ტურისტებისათვის... სამგზაგროდ; 15. პატარა სონატა; 17. ქართველი მოჭადრაკე ქალი; 19. ფიროსმანის პარიზელი კოლეგა, ამედეო... 20. ვაშინგტონის ხუთკუთხა შენობა; 22. ჩეხეთის ყოფილი მეორე ნახევარი (ძველი ფორმა); 25. თანამედროვე რუსი მსახიობი, სტანისლავი; 27. შიშის შორისდებული; 28. კბილის შემდეგდროინდელი დანამატი; 29. რელიეფის ნაწილი (კნინობითი სუფიქსით); 30. დაახლოებით იგივეა, რაც „მოდავე“ ან „მოპაქერე“ (არაქართულად); 31. მალალსასულიერო პირთა ნოდება კათოლიკურ და პროტესტანტულ ეკლესიაში.

* **შვიულად:** 1. შუასაუკუნეების მოგზაურთა ხომალდი; 2. ძლიერი მომნამლავი ნივთიერება; 3. ყოფ. იუგოსლავიის რესპუბლიკა; 5. დიდი შოტლანდიელი პოეტი; 6. ილია ჭავჭავაძის ლექსი; 8. დიდი ქართველი პოეტი; 9. ქალაქი თეთრი ზღვის პირას; 12. სათვალის სახეობა; 14. გასეირნება ქალაქგარეთ; 16. პაერის მასის გადაადგილება; 18. მინის გადასახადი (გახსოვთ პოლიტეკონომია?!); 21. იგივეა, რაც დანაშაული; 23. შენობის ზემოთა ნაწილების შემკურთხებელ-გადამზადებელი ნაგებობა; 24. საავიაციო საქმის სპეციალისტი; 25. რკალსა და ქორდას შორის მოქცეული ნაწილი წრისა; 26. საყველდ რძის შემადედებელი მასალა.

«ს ა მ ნ ი ს ი ყ ვ ა რ უ ლ ი ს ნ ა ვ უ ბ ი»

(ყოფილი მასწავლებლის მემუარები)

... თუმცა მემუარები არც შემდეგ დაეკარგა თავი... საკვალს იმ გოგონას, რომელიც ჩემი მოსწავლე გახლდა...

რი განსხვავება არ არის... (ხომ აზრზე ხარ, არა სიმრე?)... ამ რომანში თითქმის ისეთივე აბაზა იყო „მთის ზღული“...

გამეცოდა, თუ ვინ შეიძლება ყოფილიყო ეს ქალბატონი... უფრო სწორად, არ მსურდა გამეცნობინებინა ის, რომ მე, ვერ არცთუ ასაკშიმდევნულს, შეიძლება ამ ხნოვანების მოსწავლე მყოლოდა...

... მობრძანდით, ქალბატონო!... მე სკოლაში ვიყავი, მაგრამ იქ მიიხრეს, რომ თქვენ აღარ მუშაობთ... რომ სკოლიდან წახვედით... და... ბინის მისამართი გამოვარდით...

... რა ბრძანეთ, რა შევითქვით?... ნინო! ნინო ბუაჩიძე... აღარ გახსოვართქო!

... ნინო... ნინო... — მე, რა თქმა უნდა, გამახსენდა 1985 წელი, ჩემი სადამრიგებლო მე-10 „პირველი“ კლასი

— „დავკეტი, ნინო, ნინო... რამ გავახსენა ჩემი თავი?“

... დაიხ, ეს იყო ის უშვენიერესი ნინო ბუაჩიძე, რომელიც არა მარტო იმ ერთი კლასის და სკოლის, არამედ გარეუბნის ყველა სკოლის ბიჭების ტრფობის ობიექტი იყო. რაღაც ტკივილიანი რამ იყო თვითმეტე წლის წინანდელი „ცხოვრების“ გაცოცხლება, რადგან დროის მსვლელობას „დროის“ გარდა, არაფერი შეუძლებია ნინოს ხელთუქმნელი მშვენიერებისთვის.

... არ ვიცი, როგორ მოგმართოთ... ბატონო... გიორგი, თქვენ ჩემი საყვარელი მასწავლებელი იყავით... პო, ის გამოსავები საღამო გახსოვთ... ჩემს ბინაში... ბანკეტი რომ...

ნინო რატომაც აღელვებული ლაპარაკობდა და ივლისის იმ საღამოს მახსენებდა, ჩემი პირველი და ერთადერთი სადამრიგებლო კლასი სკოლის დამთავრებას რომ აღნიშნავდა ბუაჩიძეების ბინაში და ის დროა რომ გათამაშდა, რამაც პრაქტიკულად საფუძველი მოუშადა ჩემი პედ. პრაქტიკის დასასრულს, თუმცა ეს არაა მთავარი... მე ის მარცხი, თუ რატომ, თუ რამ და როგორ მოიყვანა ჩემი მოსწავლე ამხნის შემდეგ ჩემთან, მაგრამ ჩემდღე ვიყავი და ვუსმენდი მას... ჩანდა, რომ მამინ დატრიალებული „ორბრტალი“ კვლავაც განავრდებდა მასში მონაწილე პერსონაჟების ბედს (ჩემს გარდა).

მიმიხედით, ალბათ, რომ ხსენებული დამანტირებელი საღამოს გახსენებას ვაპირებ, მაგრამ მანამდე ნინოს მოუვსინოთ:

... არ ვიცი, თქვენ გსმენიათ თუ არა, რომ მე გაუხს გავკვიცი ცოლად...

... მსმენია... — დათო კი... დათო სადღაც გააქრეს მშობლებმა... მე დიღხანს ვერ მივაგვიჩინა მას; როგორც შემდეგ გაირკვა, დათომ სადღაც ციმბირში განავრდო (თუ გაავრდებინეს) სწავლა, სამედიცინო ინსტიტუტში.

... მართალია? — მე დათოს მშობლებმა მისამართი არ მიცემეს, მე სამი წლის განმავლობაში

ველოდი მისგან თუნდაც პატარა ბარათს, მაგრამ... ბოლოს ისევე ვაგა დამეხმარა და დათოს ადგილსამყოფელი გამაგებინა; მე მას მიეწერე წერილი ერთხელ, მეორედ, და მესამედ, მაგრამ... ბოლოს ყველა ჩემი მოსაკითხი წერილი თუ ბარათი ისევე მე დამიბრუნდა... ხელუხლებელი.

მე არ ვიცი რატომ მოხდა ასე, და, როგორც შემდეგ გაირკვა, ჩემი ახლანდელი ქმარი, თქვენი „ფრიალოსანი“ ვაჟა, ჩასულა იმ ქალაქში და დათოსთვის უთქვამს, თუ როგორი წარმატებითაა დაუფლებული იგი ჩემს სულსა და სხეულს და რომ მე, ლამის არის, მთელი თბილისის ხასად ვიქცე და... იცით, რატომ მოვედი თქვენთან, ბატონო... გიორგი... უფრო სწორად... გიორგი მასწავლებელი?! მე მივატოვე ვაჟა, ჩემი კანონიერი ქმარი, რადგან ისევე დათო მიყვარს, რადგან... რადგან იგი ჩემი ერთადერთი მამაკაცია!

... აი, ახლა კი უნდა გავიხსენოთ 1985 წლის ივლისში მომხდარი ამბავი, რამაც მე, როგორც პიროვნება, ისევე ჩამოთრია ამ სასიყვარულო სამკუთხედის პერიპეტებში და სანამ ნინოს მონათხრობს განვაგრძობ, სჯობს, თავად აღვწერო ის საღამო.

ამით... სიკვდილით!... — რატომ, ნინო?! რა მოხდა ასეთით?!

... ამ ერთი კვირის წინ ვაჟა შეესწრო იმას, როცა მე და დათო... დათო ახლა ერთი დიდი ფირმის პრეზიდენტია და... მე მასთან მინდოდა მუშაობის დაწყება და — ერთი სიტყვით, ძველი სიყვარული გაგახსენდა!

... დათოსთან როგორ მიხვედი... არა... მე ეს არ უნდა მეკითხა... დათო პირველად ნახე, მას შეგდეგ?

... არა, ამ ერთი წლის წინ, ვაჟამ მოსკოვში წამიყვანა, იქ მათი სამეცნიერო თავშეყრა უნდა გამართულიყო და იქ ვაივუე, რომ ვაჟას მეცნიერულ „წარმატებებს“ თურმე დათო აფინანსებდა... დათოს იქ შევხვდი პირველად... ცხრა წლის განშორების შემდეგ...

... აი, ახლა კი უნდა გავიხსენოთ 1985 წლის ივლისში მომხდარი ამბავი, რამაც მე, როგორც პიროვნება, ისევე ჩამოთრია ამ სასიყვარულო სამკუთხედის პერიპეტებში და სანამ ნინოს მონათხრობს განვაგრძობ, სჯობს, თავად აღვწერო ის საღამო.

(გაგრძელდება შემდეგ ნომერში)

ამისი გახსენება და, რაც მთავარია, აღწერა მომასწავლა:

ამასწავნათი თითქმის მრთი-საათიანი მგზავრობისათვის რომ ვამზავებდი („პარაკიტილი-ნიღან“ „ახმეტაშვილი“), ერთმა ნაცნობმა მ. ფ. ბახტაშვილმა მომამჩნა, გარამანხა რიხით რომ მჭერა — საუბოთისო ამერიკული სატრფიალი რომ-მანი — და შიგნით ზონა ბრძენონის მონათხრობს რომ შეიგან-და... მართალია, ეს თხზულება დიდი ვერაფერი იღურობით ვერ გამოირჩა, მაგრამ ჩემი ძალადმის ორ „პოლუსს“ შორის გათხრობილ გვირახებში მან ასე თუ ისე მიიწე შავისო ჩემი ცხოვრების ორიოდე საათი და, რაც მთავარია, დაგარწმუნა იმაში, რომ ჩემს და ამავე დროს ამერიკელს შორის არანა-

პირველი თავი

გასულ ზაფხულს, ის-ის იყო „სალამოს სენსის“ ელექტრონერგია მიწოდა ჩემი გარეუბნის გადაფირთებულ კორპუსებს, რომ ჩემს ბინაში ზარის ხმა გაისმა.

... ვის გავახსენდი ამ ულიფტობას მეთორმეტე სართულზე-მეთქი? — ესღა გაიფიქრე და კვლავ გაბმულმა ზარმა შემსწვევებინა ფიქრი.

... გიორგი მასწავლებელი, გამიღოთ კარი, მე ვარ... ნინო!... ამ „მასწავლებელიმ“, ცოტა არ იყოს, დამაფრთხო და დამაეჭვა, რადგან, კარგა ხანია, სკოლაში აღარ ვმუშაობდი და, ჩემი აზრით, აღარც არავის უნდა ხსოვებოდა ის ჩემი ხუთწლიანი პედაგოგიური კარიერა, რამაც იმდგაცრუებოდა მეტი არაფერი შემატა ჩემს ცხოვრებას...

... მე ვარ, ნინო... თქვენი სადამრიგებლოდანი! — ეს უკვე მამინ თქვა, გაიცხებული რომ შეეცქეროდი ოცდაათი წლის უღამაზეს ქალს და ვერ

ერთი ლექსი სიყვარულზე მიხაილ ლერონტოვი 1814-1841

ჩემს სულს დაეხსენა უცხო ხარ ჩემთვის! აწ გამეცხვავე თუ ბოლიშ მომიხდი, აღარ მანაღლებს და ისღა მეტყვის, რომ შენს წინაშე ქედს არ მოვიხრი.

თავისუფლების მადლს რომ ვეწიე, რომ არ ვმორჩილებ სატანურ ძალებს, შენც ხომ იცოდი?! — მაშ, რად შემწერე შენს ცოდვით სავსე ღიმილს და თვლებს?!

... და რომ მეგონა — დემეტოა შეგეყვარა, რომ ჩემს იმედს იარებოდი, მე შევიძულე მთელი ქვეყანა, უფრო მეტად რომ შემეყარებოდი...

იმ დღეთა სევა და იმ წამთა ქროლა, შენს ფერხითი ფუჰად რაიც ეთრია, ევება იყო საზარი ბრძოლა, შთაგონებისთვის რომ წამერთმია.

აწ ჩემი სულის ლეთიურ განსაცდელს შენ რას შეიცნობ, შენ რას გაიგებ?! შენზე ფიქრი თუ გზას არ ამაღლენს, მე უკვლავებს ფეხებში დავიგებ!

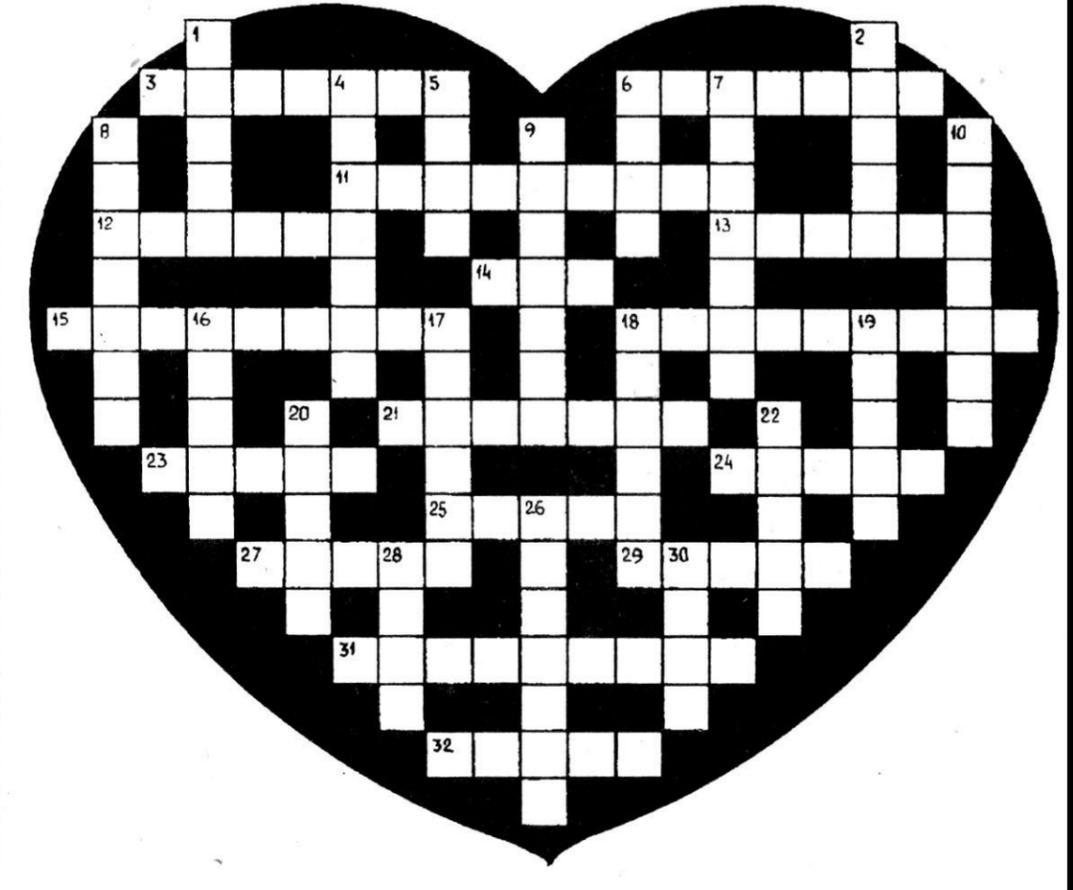
რას მპირდებოდი და დღეს რა მიყავ, როგორ შიხობდი და როგორ დამხვდი?! ო, თავიდანვე რატომ არ იყავ შენ ის მაღლური, ბოლოს რომ გახდი!

მე ამაყ ვარ! სხვისგან გაიქცეს, დე, ენებანი შენი ფიქრები... ეს დღემიწა მთლად რომ დიქცეს, არავის მონა მე არ ვიქნები!

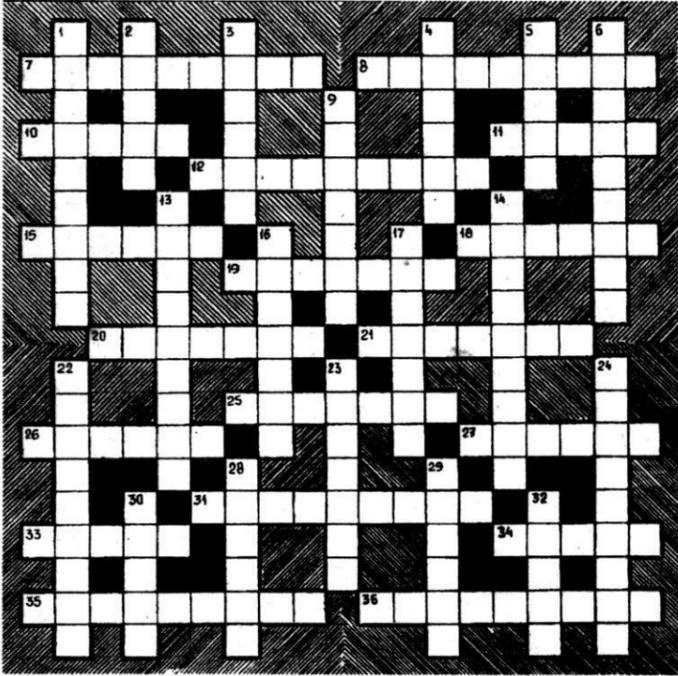
ამ რეპრიკას ყოველ ნომერში ვამოვთავაზებთ!

სატრფიალო კროსვორდი

* თარაზულად: 3. ხუანის მეტოქე სიყვარულში; 6. ვერონელი გოგონა, უიღბლო შეყვარებული; 11. ლონდრემ გათხარა გვირაბი გაბრიელის სატრფოსთან, რა ქვია გვირაბს „იტალიურად“? 12. ბეკინა სამანიშვილის ორნამენტარევი ცოლის ნათესავი აზნაური; 13. რა ჩამოაქონდა წყალს ერთ სატრფიალო სიმღერაში? 14. რა იესება (თუნდაც შეყვარებულთა) ცრემლებსაგან თვალთან? 15. დიდი მანძილის საზომი ერთეული, რაც შეყვარებულთათვის სანტიმეტრის ტოლია; 18. მთ. პერსონაჟი რომანისა „როგორ იწართობოდა ფოლადი“ (კომუნისტურ შეყვარებულთა); 21. ამაღლებული ადგილი, საიდანაც მამო გვარს სწერს ხოლმე შეყვარებულებს; 23. „ინტრიგის“ ქართული სინონიმი (შეყვარებულთათვის უცხო არ არის); 24. გაწვრთნილ-ნაპატივები მეძავი იაპონიაში; 25. რა სქირდებ ხანდახან გაუმხელელ სიყვარულს? 27. რა ჰგონიათ შეყვარებულებს ცოლქმრობა? 29. ცინოქელთათვის, რომელსაც რუსმა ქალმა ხუთი ვაჟი გაუჩინა? 31. რა არის „ფლირტის“ წინ ჩვენთან? 32. ჰხ თარაზულის (ასევე) უიღბლო შეყვარებული. * შევითქვალ: 1. ვეროპელი ჭეჭა, სატრფიალო თავგადასავლების ხშირი მონაწილე; 2. საბრალო მავრი,

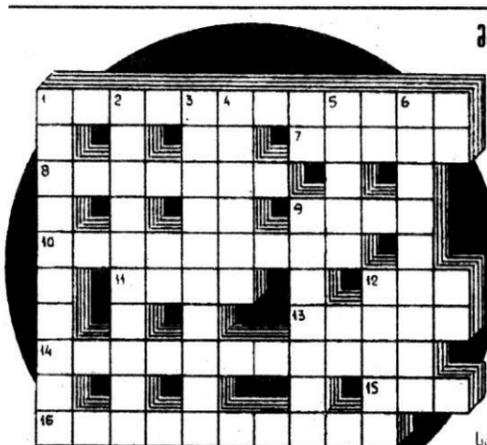
ანბანთქება

... გეხსობებით, ალბათ: **ოქტომბერში დაეასრულეთ პირველი საკროსვორდო ანბანთქების სრული ციკლი და „ანბანთქების“ ცალკე წარგებებად გამოცემაც დაეაიბრეთ, მაგრამ... ნუთუ შესაძლებელია, რომ ამდენ საკროსვორდო გამოცემას კიდევ ერთი დამატებოდა?! ახლა შევავსოთ კროსვორდი:**
(ველა სიტყვა იწყება ასო „ან“-ზე)

თარაზულად:
7. ტყვილის შეგრძნების ლიკვიდრება; 8. 1992 წლის ზამთრის ოლიმპიადის ღელაქალაქი; 10. ერთ-ერთი ტბა, რომელსაც ზღვას უწოდებენ; 11. სადაური იყო 18 წლის ჰაბუკი, ნელსაცხებლების ოსტატი? 12. „სტიქიური“ წყლის საოჯახო კუთრული; 15. ირან-აზერბაიჯანის სასაზღვრო პუნქტი (პკითხეთ შოპ თუ შოფ-თურისთებში); 18. დღევანდელი ფირმების რეგისტრირების აუცილებელი (!) „დამხმარე“ ორგანო, პირი, თუ პროცესი?! 19. დიდი ბრიტანეთის (ინგლისის) მეორე სახელი; 20. უცნობი ავტორი; 21. ერთ-ერთი სასიმღერო ტომონიმი კინოფილმიდან „განგაში“; 25. უცხო სახელმწიფოს ტერიტორიის დაპყრობა; 26. ქართლის მეფე ზე-მდე პირველ საუკუნეში (რომელთა შემოსევას); 27. აღმოსავლური წარმოშობის თბილისის ბინადარი; 31. მითოლოგიური ქალი, რომლის სახელი თანავარსკვლავედს და ნისლეულს ეწოდა; 33. ჰუნების წინამძღოლი რომის იმპერიის დღაშტრეისას; 34. შორეული აღმოსავლეთის მდინარე; 35. ვინ იყო დინასტიით ქვერქვე, დარიოსი, კიროსი და მისთანები; 36. კოსმიური საჰაერო შემსწავლელი მეცნიერი.

შვეშულად:
1. რა „პროფესიისა“ კინოპერსონაჟი ანანია? 2. რა სიტყვა გვაცნობს (პირველად) თინათინს? 3. რამაზ ჩხიკავაძის საყარელი პერსონაჟი ბრუტის შემოქმედებდნენ; 4. ცნობილი საანდაზო ბატონის პატრონი; 5. ინდური ფილმი რაჟ კაპურის მონაწილეობით; 6. სამშენებლო თაბაშირის სახესხვაობა; 9. სიტყვასიტყვით ლათინურად ნიშნავს „თავდასხმას“; 13. მიწის (ეტიმოლოგიური მიხედვით) მჩიქნელი; 14. საქართველოს ტელევიზიის „მთავარი“ სტუდია; 16. საავიაციო ლითონი; 17. მ.შ. რა „უფარდა“ ანანის? (იხილეთ № 1); 22. ლექსი, რომელშიც ვერტიკალური მიმართულებითაც იკითხება ესა თუ ის მცნება; 23. ის, რაც დამტკიცებას არ საჭიროებს; 24. საპაერო ობიექტების ნავთსაყუდელი; 28. სისხლანაკლებობა (... და ამვე სახელწოდების ქართული ფილმი); 29. რაიმე მოძღვრების ან იდეის თავგამოდებული მიმდევარი; 30. „ბაბრალი“ თურქულად, „დროშა“ - სპარსულად, არაბულად რა არის? 32. იორდანის ღელაქალაქი.

თარაზულად:
1. „იყოფი შოლოხოვის მდინარე“, სიყვარულის ღმერთი! (რუს. კავში); 7. ნაცარქებას „დიპლომატი“; 8. ქალების პროფესიონალური „ჩვევა“; 9. „საპატიმრო“ წყლისათვის; 10. რა აკავშირებს ერთმანეთთან კროსვორდს და კვრანს; 12. სექსუ-

პინიაკოვოპოლი
ალური მანიაკი ქართულად; 14. ნიადაგის დანაწევრება; 15. ტუ-ალეტის ქალაქის სახელი ერთეული; 16. რა არა აქვთ ვაჟ-უშაველს ერთ ლექსში მოტირალ შეფარებულს? 17. დღემდამდეული ქურდის „საყვარელი“ ციტრუსი;
შვეშულად: 1. ძლიან ბერი... თავადი (რუს. კავში); 2. (ინო) ქუთაისელი, რომლის სახლთან სულ გამუდმებით ასვენებდნენ მანქანები; 3. სომხური თევზის მოყვარული დანიელ კონქაძის პერსონაჟი; 4. ინგლისელ აგიაშვილის პლუს იტალიელი მოსულიშვილი, რა გამოვიდა? 5. მიხიასაგან რეზბიადგმული კაცი; 6. კაცი, რომელსაც მკერის მეუღლის შეცდენა დააბრალეს; 9. „ინგლისის აკლიკა“; 11. ცემა-ტყუა „უფთში“; 13. ხან ინდელი, ხან წყნეთელი...

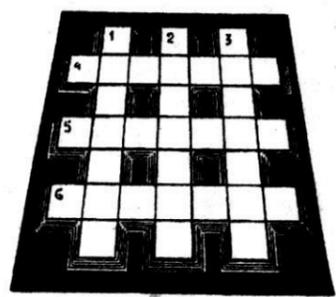
მოცემულია ციფრებით და რიცხვებით დაშიფრული სიტყვები, თუცა ერთი ასოს აღმნიშვნელი ერთი ციფრია ან რიცხვი თავისი მომდევნოსაგან ინტერვალით არ არის გამოყოფილი და სწორედ ეს გახლავთ ამ სავარჯიშოების სირთულე. თქვენ უნდა მოძებნოთ ასოთა შორის (ე. ი. ციფრებს შორის) ზღვარი და ამოიკითხოთ სიტყვები.

ზედა სამარჯიშოს „ტამსატი“:
1) 77798779997797979
2) 99977798779789779
3) 7779877999979997779
4) 97797978798777
5) 799977979999779
6) 7979797797779

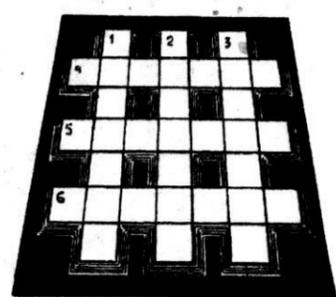
ქვედა სამარჯიშოს „ტამსატი“:
1) 97798779997798777
2) 9987799979788789779
3) 797779797877779
4) 99779877999779777
5) 977999788779779
6) 989877978979787779

ბასალბები:
ა-7, ბ-77, გ-777, დ-78, ე-8, ვ-87, ზ-877, თ-8777, ი-79, კ-9, ლ-97, მ-977, ნ-9777, ო-978, პ-98, რ-987, ს-9877, ტ-979, უ-99, ფ-997, ქ-9977, ლ-99777, ყ-9978, შ-998, ჩ-9987, ც-99877, ძ-998777, წ-9979, კ-999, ხ-9997, ჯ-99977, ჰ-999777.

ზედა საგარჯიშო

ქვედა საგარჯიშო

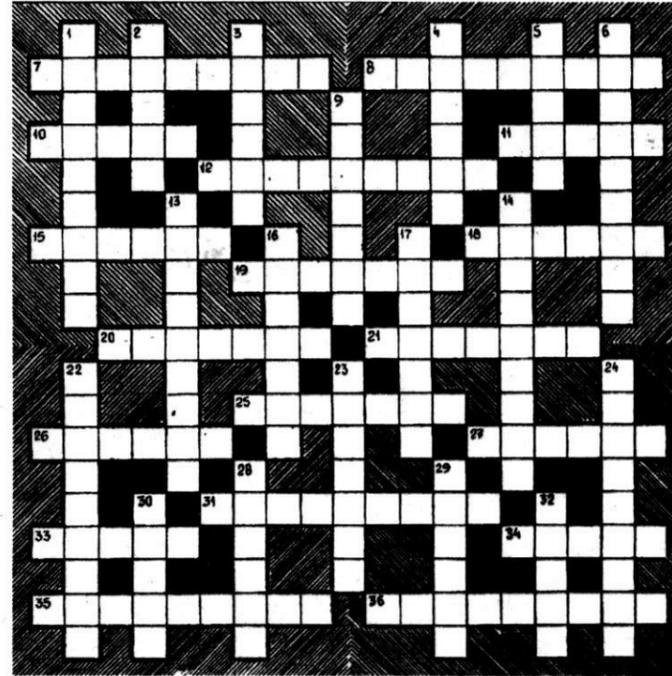
საკროსვორდო მემუარები

არსებული პრეკვირანტი კროსვორდისტი ვეღაზე ნაკლებანაზღაურებადი და ჩრდილში მოკცეული პირია პრესის (გონებანათელ) მუშაკთა შორის, მართალი მოგახსენოთ ამგვარი უპატივემულობა არაანირ პროტესტს არ იწვევს ჩვენში, რადგან:

ერთხელ ერთმა საგაზეთო „მანაბრმა“ სექსო-პორნო-„სამყურნალო“ (!!) დანიშნულების გაზეთის გამოცემა გადაწყვიტა და, რედაქციის შეკოწიწებამდე, პირველ რიგში კროსვორდისტი (ანუ მე!) იხმო თავისთან და გამოსაცემი გაზეთისათვის თემატურად შესაბამისი კროსვორდის შედგენა დაავალა. კროსვორდი, დათქმულ ვადაში, შედგენილ იქნა.

... პირველივე პორნოგრაფიულ კროსვორდისტმა, მისი აზრით, ვეღასათვის ცნობილი სიტყვა - „ფრიგიდულობა“ - მოათავსა... „მანაბრმა“ (სექსო-პორნო) კროსვორდის ხილვისას ტუტები ააცმა-უცნა (გახსოვთ ლექსი: „შენა ხარ კაცი კაცური, გიყვარს ტუტების ცმატენი“!) და იკითხა: „ფრიგიდულობა რა არის?!“ ... ჰოდა, საქმე იმაშია, რომ ის გაზეთიც გამოიცა და რედაქციაც შეკოწიწდა... კროსვორდისტის გარეშე...

ნათესაობითი ბრუნვა

ამ ბრუნვის ნიშანი გახლავთ -ის თავისებურება: ა) ხმოვანფუძიან სახელებსი ო-ზე და უ-ზე დაბოლოებულებს, დაერთვის მხოლოდ -ს (კუს გბა, ხბოს გყავი); ბ) ფუძეში ალ, ელ, ამ, ემ, ან, ენ, არ, ერ ინფიქსის მქონე სიტყვები იკუმშება (ირ-ემი - ირ-მის, იფ-ანი - იფ-ნის და ა. შ.) გ) ონ, ორ ინფიქსების ნაცვლად ჩნდება ვ (პამიდ-ორი - პამიდ-ვრის, მაწ-ონი - მაწ-ვნის).
ამ „სასკოლო მასალის“ შემდეგ მიეხედოთ კროსვორდს.

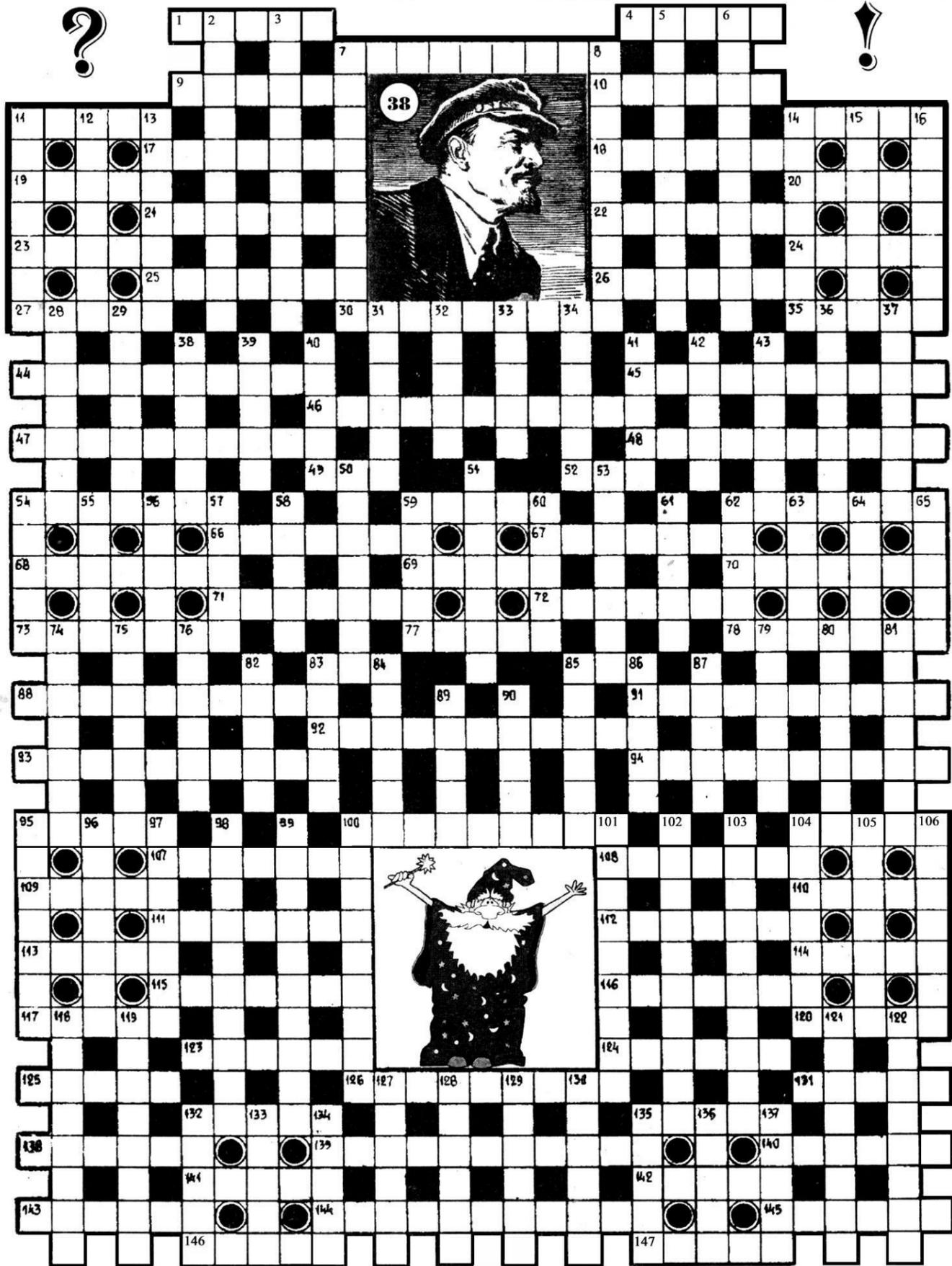
(თარაზული და შვეშული მიმართულებების მიითითება საპირო არ არის, გზონი)

1. რის ჩატარების წინაპირობაა ანბანთქების კროსვორდის № 7? 2. რომელი ფრინველის სახელი ეწოდა ავიაკომპანისს? 3. ვისი რომანია „რობ როი“? 4. რის პერანგი „უფარდა გრ. რობუქიქს? 5. რის ხურმა ცნობილია: 6. რა ჰქვია ბერძნულად ფაქტს, როცა ცხოველები ემსგავსებიან რაიმე საგანს თავდადარჩენის მიზნით? (ჩასვით, ნათ. ბრუნვაში); 7. რომელი გუნდის გულშემატყვიარია თითქმის მთელი მოსკოვი? 8. რომელი პოლიტიკოსის სიმბოლო იყო პენსენ? 9. რომელი საკურორტო კუნძულები ეკუთვნის ესპანეთს აფრიკის ჩრდ. დასავლეთით; 10. რის ნახტომია ცაზე? 11. რის აბანოში სეამენ დამნაშავეებს? 12. ვისი პარტიორი იყო ნიკოლინი კინოფილში „ბრილიანტის ხელი“? 13. ვის მიერ გამოგონილი პერსონაჟია კომისარი მეგრე? 14. ვის გვარს ატარებდა ბელდი გაბელადაბამდე (იხილეთ კროსვორდის მე-8 გვ.); 15. რის სტინი უღით (დაუზარელ) ლოთებს „პახმელიდან“ გამოსვლის შემდეგ? 16. ვის სახელს ატარებს ერთ-ერთი სრუტე სამხრ. ამერიკასა და ანტარტიკიდან შორის? 17. ვისი ტრაგედიაა „ყაღაღები“? 18. ვისი ნამბობია ვეღაზე ცნობილი? 19. ვის სახელს უკავშირდება 70-იან წწ. პოლანდიური ფეხბურთის წარმატებები? 20. ... კიდევ რის ფაფა იცით? 21. მ.შ. ვისი თანაკლასელი იყო პაპარაცი (გადაიკითხეთ რუბრიკა „პოლიგლოტ“); 22. რომელი ქვეყნის „დამსახურება“ ამერიკის აღმოჩენა? 23. რომელი გეოგრაფიული პუნქტის წარმომადგენელია ეპისკოპოსი „მაწყველი“? 24. რის მერიდიანია ვეღაზე ცნობილი? 25. რის სიცილი ახასიათებთ ხოლმე შეურაცხყოფილებს? 26. რის დიდოსტატი იყო ვერდი? 27. რის ტუტებია ვეღაზე ცნობილი? 28. (თუ გახსოვთ) რომელი ცხოველის შესახებ საუბრობენ პიპინია და მისი მოსწავლე? 29. რის ფერია „სოფელი“? 30. ვისი მამა რობერტო ბაჭო? 31. რის ნახევარკუნძულზეა გაშენებული ბაჭო? 32. რის კინოფესტივალია ვეღაზე პრესტიჟული მსოფლიოში? 33. რის ირონია დაგვხვდა ახალწლობით? 34. რის ჰამაა ადელი? 35. რის დაწვეილება მოახერხა ქართულმა ისტორიოგრაფიამ დარუბანდთან? 36. საკუთარი „რის“ უარყოფა ეწველებათ (დაპროგრაშირებულ) ადამიანებს?

პინიაკოვოპოლი

თარაზულად: 1. მას-შედის სპეციალობა; 7. მექანიკური კონდიციონერი; 8. თეატრალური „პასუხი“; 9. მხატვრის სამუშაო „ფართი“; 10. ჩრდ.-დას. საფრანგეთის ისტო. ოლქი; 11. გარეული ღორი; 12. „მიშველეთი“ - ზღვასანთა ენაზე; 13. პუშკინის გაღია; 14. იგივეა, რაც დანტისტი; 15. ჩინეთის „მთავარი“ კომუნისტი; 16. (დაახლ.) იგივეა, რაც უპირატესობა;

შვეშულად: 1. რუსული პოლიტიკის ერთ-ერთი ემოციური „წარმომადგენელი“; 2. გრეგორი პეკის სპეციალობა „რომელ არდადეგებში“; 3. ქართველ თავდათა გვარი; 4. კურორტი ბორჯომის რნ-ში; 5. კომედიის მითოლოგიაში; 6. უსისტემოდ დახვეწული ბეგრები; 9. „რომეო და ჯულიეტას“ უარყოფითი პერსონაჟი; 12. ბერძნული ანბანის „კრებითი“ ასო;

შპს-ულა: 2. იგივე, რაც მოხალისე (ფრანგ.); 3. ფრანგული რევოლუციური სიმღერა; 5. ჩრდ. ამერიკის მთათა სისტემის ერთი ერთეული; 6. რა არ სჭირდება ტიტლიკანა აფრიკელ ტომებს? 7. საფოსტო ნიშნების შეგროვება; 8. მეტყველების მელოდიური მხარე; 11. თოფის სახეობა; 12. კაცი, რომელიც სხვის წამებით ტყდება; 13. ნუშის ლიქორი იტალიიდან; 14. მმართველობის არაპუნქტუალური ფორმა 15. ცხოველის დასაქვრი; „საშუალოება“; 16. საარჩევნო სიტყვა; 28. ქალაქი, სადაც „პიგმალიონის“ ამბავი „მოხდა“; 29. გერმანიის იმპერატორთა ტიტული; 31. ტლანქი და უზრდელი აღამანის მოსასხენიებელი სიტყვა; 32. (იმვე) „პიგმალიონის“ ქალაქის ბუნებრივი „პირბადე“; 33. საბანკო-საანგარიშო ქალაქი; 34. სტალინის მიერ გაგვებული (და მერე მოკლული) კომუნისტური ლიდერი; 36. კინო-ფოტო აპარატურის დასამგრებელი დანადგარი; 37. ადრე „მას“ მუშტარი ერგვა; 38. იცნით ეს ბემურაზი? (იხილეთ ზემოთა ფოტო); 39. საფრანგეთის ქალაქი; 40. ლიტვა-ბელარუსის მდინარე; 41. ევროპულ არისტოკრატთა საშობი; 42. მაგდის პარტნიორი; 43. პუსტინების ლიდერი; 50. ბრეჟნევის სისტემის გამშრობი; 51. ერთ-ერთი სისტემატიკი; 53. ნემსის ირგვლივ „მოკეცავ“ ფანქარი; 54. თერმომეტრის „ყარანი“; 55. დავით აღმაშენებლის მეორე ვაჟის, ვახტანგის, მეტსახელი; 56. ცნობილი ლატვიელი ბალერონი, მარის... 57. როგორი ვეწონა ზურციკა, თბილისში რომ ჩამოვიდა? 58. ქართული ფილმი ევლოსიპედისტი ბიჭის შესახებ; 59. საგარანტო ნივთი; 60. „და ნაწილაკის „კოლეგა“ - სიტყვა; 61. საგარეო სიტყვა; 62. ზორბლის, ნიგვზის, თაფლის... საერთო პროდუქტი; 63. უკანასკნელი 4-5 წლის ყველაზე საჭირო ნივთი; 64. მიხ. ჯგუზიშვილის ერთი მოთხრობის „ქარაილ-გადასახლები“ პერსონაჟი; 65. საომარი ნადგალი; 74. ცხოველი, რომელსაც ემგვანება ქალი გაკაპსებისას (...თან ბოიშ გიხდით); 75. შინაბა, სადაც შუამდგომელი კომუნისტი „ლაჭები“ ხალხის სიკეთისთვის იღწვოდნენ; 76. ევროპული გოზი; 79. „ნიკოლოზი“ ქართული კინობიტი ფორმა; 80. რა მოუხდებოდა წინ მსახიობ „ლი“-ს? 81. ერთგვარი მაღალკვლავი ზედასართი, მისი „მოფრები“ ფორმით; 82. სასულე მუს. ინსტრუმენტი; 83. რა შეგიყვარდათ „კიქების“ ამოსვლის შემდეგ? 84. დიდი რუსი მსახიობი ქალი (საცოდობა არ იყო მისი, როგორც ხელოვანის, კომუნისტების სამსახურში დგომა?); 85. გველის „საუბარი“; 86. ემპირიკის უდამაშულლობის საბუთი; 87. თანამოსაუბრის უფის გასარკვევ-დამწევი სიტყვა; 89. რა მოჰყვა „მოამბეს“? 90. რა არ არისო უცხოობაში - რას ამბობს სოლომონის მეფელს, სოფიო? 95. სპილოს ჩრდილოელი წინაპარი; 96. დაახლ. იგივე, რაც მარაგი (მხ. რ.); 97. ძველევანტელთა უზენაესი ღვთაება (და, მაგის, ოსებისაც!); 98. მეცნიერ-კურორტოლოგის სახესხვაობა, ანუ კაცი, რომელიც მინერალურ წყლებს შეისწავლის; 99. მექანიკის ნაწილი; 100. მუს. ბეგრების უაზრო დაგება; 101. ყველაზე დიდი „ნა-ნა-ისტი“; 102. მტარებლის „მთავარი მანქანა“; 103. ჩაბლინიც, ლუი დე ფიუნსიც, ზეჩიაც... საერთო აპლუთი; 104. აკიშისაგან გაწამებული ბაბუა; 105. მსოფლიოს სამაფიზო ცენტრი (იხილეთ თარ. № 54-იც); 106. ლენინ და სოველი (ან პირიქით) გურჯაანის რ-ნში; 118. ქართველი კომპოზიტორი, ავტორი სიმღერისა „ბუნებრივი ზარები“ (... თუ ნაღარა?); 119. ძველი ქართული ფეხბურთელი, გაიოზი. 121. „ასეთია ქურდი კაცის ბული...“ - რა დასდევს უკან? 122. დაახლ. იგივე, რაც დამცინავი, აბუზადმდებელი; 127. სესილია თაყაიშვილის პერსონაჟი ფილმში „ჩენი ეზო“; 128. გააღეთ კარი, გააღეთ ფანჯარა... ჩაწერეთ კროსიგანტი სიტყვა... დაბურეთ კარი, დაბურეთ ფანჯარა... (არ გაიცვალეთ); 129. იპონური ხალიჩა, რომელსაც მოჭიდებენ თუ „შეისყიდინა“; 130. „საღებავი“, რომელიც ნავალს ტრავებს... მოლაღატის ან კანონიერის სახეზე; 132. რა ჰქვია კორსიკელ ფალკონეს? 133. რა ვერ მალავს შუბს? 134. მუსლიმანთა „ლიდერი“; 135. ფართო, საწვინე ტურპული; 136. როგორია „სინამდვილეში“ ის, რაც რეკლამირებისას პირიქით ხასიათდება? 137. ძველევანტელი მითოლოგიის „წიქარა“.

თარაზულა: 1. ბუნების მოვლენა; 4. ინგლისური რეალისტური პროზის პირველი წარმომადგენელი; 7. სადემონსტრაციო-საკონცერტო ლონისძიება; 9. სასიყვარულო თამაში; 10. რომის (არისტოტელი) იმპერატორი; 11. საგამოცდო-სათავშური ლონისძიება; 14. დადგენილი ვადისადა; 17. საშპრ. აფრიკის ეროვნ. უანმ. მოძრაობის მოღვაწე; 18. პოლონელი კომპოზიტორი, ავტორი ცნობილი „პოლონეზისა“; 19. ვან რასინის ტრადედია (შეამოხებ) ბერძენი ქალის შესახებ; 20. ბრაზილიური ცეცხა; 21. გოეთეს ნაწარმოების პერსონაჟი მელა; 22. გულისმტერის (ან მისი მსგავსი ცნებების) დარღვევა; 23. დიდი მოურავის შშობლიური სოფელი; 24. იაპონური (სვეც.) გაწვრთნილი მეომარი; 25. ორგანიზებული მოგზაურობა; 26. სამართლმცოდნე პირი; 27. ნოდარ დუმბაძის რომანის პერსონაჟი; 30. ჭასანაყის ძე, თბილისში გავრცელებული სახელი; 35. ჩვენებური „ღონ-უენი“; 44. ებრაელების მოძულე პირი; 45. პროდუქციის დაწუნება; 46. რაიმე ფარულის სააშკარაოზე გამოტანა; 47. ნობელის პრემიის ლაურეატი, ანუ... 48. საქმის ამხანაგი; 49. „პოლოლოტი“ თუთიყუში; 52. ციხე-სამაგრე (და ეუნქული) მარსელის სიახლოვეს; 54. კუნძული იტალიის სიახლოვეს; 59. ოთარ თაყაიშვილის ბალეტე; 62. ისტორიული მხარე ხმელთაშუა ზღვის აღმ. სანაპიროზე; 66. ლატვიური ლიტერატურის პოეტ-ულისკოსი; 67. ესპანელი ფერმწერი; 68. სასაპლენე ცხოველი (ძე. სახელი); 69. ავენის თვისება; 70. „მთვარის მოტაცების“ სვანი პერსონაჟი ქალი; 71. ქალაქი უზბეკეთში; 72. ქალაქი რუსეთში; 73. დაახლ. იგივე, რაც დანადგარი; 77. საღებავების გასაზავებელი ბლანტი სითხე; 78.

ცელქი და დაუღვარებელი; 83. პუჩინის ერთი ოპერის სახელში ორჯერ გამოვრებული სიტყვა; 85. რა ჰქონდა ყვაკი ყვაკანტირაძეს საფარლების დასახარისხებლად? 88. ახლო წარსულის თბილისელი (რუსი) ხელბურთელი; 91. იტალიელი კომპოზიტორი, ავტორი „კამბაზებისა“; 92. ქალაქი რუსეთში; 93. პრესის მუშაკი; 94. საბჭოთა მოკაღარავე, მსოფლიო ჩემპიონობის მრავალჯერ პრეტენდენტი; 95. რა ერგვა კემპესს? 100. სახ. კვების ობიექტი; 104. საფაწვილო-სატრამპირტო საშუალება; 107. სხელთა წინასწარობის შემსწავლელი მეცნიერება; 108. გია დანელიას ფილმების (და სხვა ფილმებისაც) უნიკურესი რუსი მსახიობი; 109. ქართული ფეხბურთის ლიდება; 110. აფრიკის პეიზაჟის „პატარაალი“; 111. რანჩოს მფლობელი; 112. ბიზნესის „სფეროს“ მუშაკი; 113. ხე-ბავშვობაში; 114. მე-8 ს. ქართლის (არაბეთოლოგი) პერსონაჟი; 115. როგორი (გაზეთი) ბირეა გამოდის თბილისში? 116. ორგანიზმის „რეაგირება“ ორგანიზმის მფლობელის სხვაგან სხენებაზე; 117. საზოგადოებრივი სახე; 120. „შუშანიკის წამების“ ერთი მღვდელი პერსონაჟი; 123. იტალიელი კომპოზიტორი, ავტორი „სევილიური დღაქისა“; 124. შუა სს. ფრანგი პოეტი; 125. შარვლის სახეობა; 126. თვითგამრეხებელი; 131. ევროპის სახელმწიფოს დედაქალაქი; 132. უნგრელი მხატვარი (ბატონი) ზიჩი; 135. სანათესაო სახელი პარიეტ ბიერსტრუს რომანში; 138. ერთი ქართული მისამღერის განვრცობილი ვარიანტი; 139. შუამდინარეთი; 140. რა აქვს ზოგიერთ მღვდელს თვზე? 141. სომხური „სახალხო“ საქმელი; 142. ტანგარეშული იარაღი; 143. უდიდესი ინგლისელი მსახიობი; 144. მეორე მსოფლიო ომის დროინდელი გერმანული თვითმფრინავი; 145. ფეხბურთი - ამერიკაში; 146. არაბული სახელმწიფო; 147. (არაკეთილშობიანი) ძვირფასი ქვა.

ანეკდოტის ოსტატები

ჩვენ გესურს შექმნათ ერთგვარი ანთოლოგია ანეკდოტებისა, ანუ ჩაიწეროთ, დაეჯავჯვოთ და წარმოგიდგინოთ ცნობილი ადამიანების მიერ მონაყოლი მხიარული ამბები: (გენალი ხაზნოვი) ქართული ვარისკაცი მივიდა ფორტოგრაფთან და სურათის გადაღება ისურვა. - „როგორ გადაგიღოთ: ხის წინ, ხის გვერდით თუ ხეზე ახვალთ?“ - იკითხა ფორტოგრაფმა. - „არა, მე ხის უკან დავდგები და ისე გადაგიღებ!“ - „ეს როგორ?“ - გაიოცა ფორტოგრაფმა. - „როგორ და: დედაქმე მიიღებს ჩემს სურათს, დახედავს მას და იკითხავს - სადა ხარ, შვილო, გივი? მე კი უცებ გამოვვარდები ხის უკანიდან და დავიძახებ - აჰა ვარ, დედი!!!“ (მხოლოდ ბოიარსკი) უღაბნოში მიდის კაცი, წყურვილით კვდება; შემოხვდება პალსტუხების მალაზია და გვერდს აუქცევს. ისევ მიდის, წყურვილით კვდება; შემოხვდება ქალი და შესთავაზებს - „პალსტუხი იყიდებო?“, კაცი გვერდს აუქცევს, ისევ მიდის, ისევ წყურვილით კვდება, შემოხვდება ბავშვი და ჩააცვდება - „იყიდე მია, პალსტუხი, იყიდე“ კაცი გვერდს აუქცევს, მიდის, წყურვილით კვდება. როგორც იქნა მიადგება რესტორანს, მაგრამ იქ არ უშვებენ. „რატომ არ მიშვებენ“ - ბლავის კაცი.

„პალსტუხის გარეშე შესვლა აკრძალულია!“ - პასუხობს შვიცარი. (გახუტე კოტეტიშვილი) მიხოს შვილი ყოველთვის ნაცემი ბრუნდება სახლში. მიხო ყოველდღე, ციოთება მიზეზს, მაგრამ შვილი არაფერს პასუხობს, ბოლოს იფიქრა მიხომ. - გავყვები და ვნახავ ვინა სცემს... გაჰყვა და ხელავს: მისი ვაჟი ინსპექტორთან მივიდა, რაღაც წასწორებულა, იმ ინსპექტორმა კი გაუქანა და მოუწვრია ცხა... - რა იყო, რა დავიშვავ, რათა სცემო, კაცო?! - მიიჭრა მიხო ინსპექტორთან. - იცი, რას მუეზნება ამდენი ხანია შენი შვილი? - რასა კაცო?! - ლეკვებს რა დავი, ერთი მე მომეცით...

ი/ს - «ფანტაზია» რეზისტორიკაზულია ინსის რაიონის სასაგარტოლოს 800რ, №7/1-1811 ალექსანდრა და ვახტანგ ელივრდუშვილები